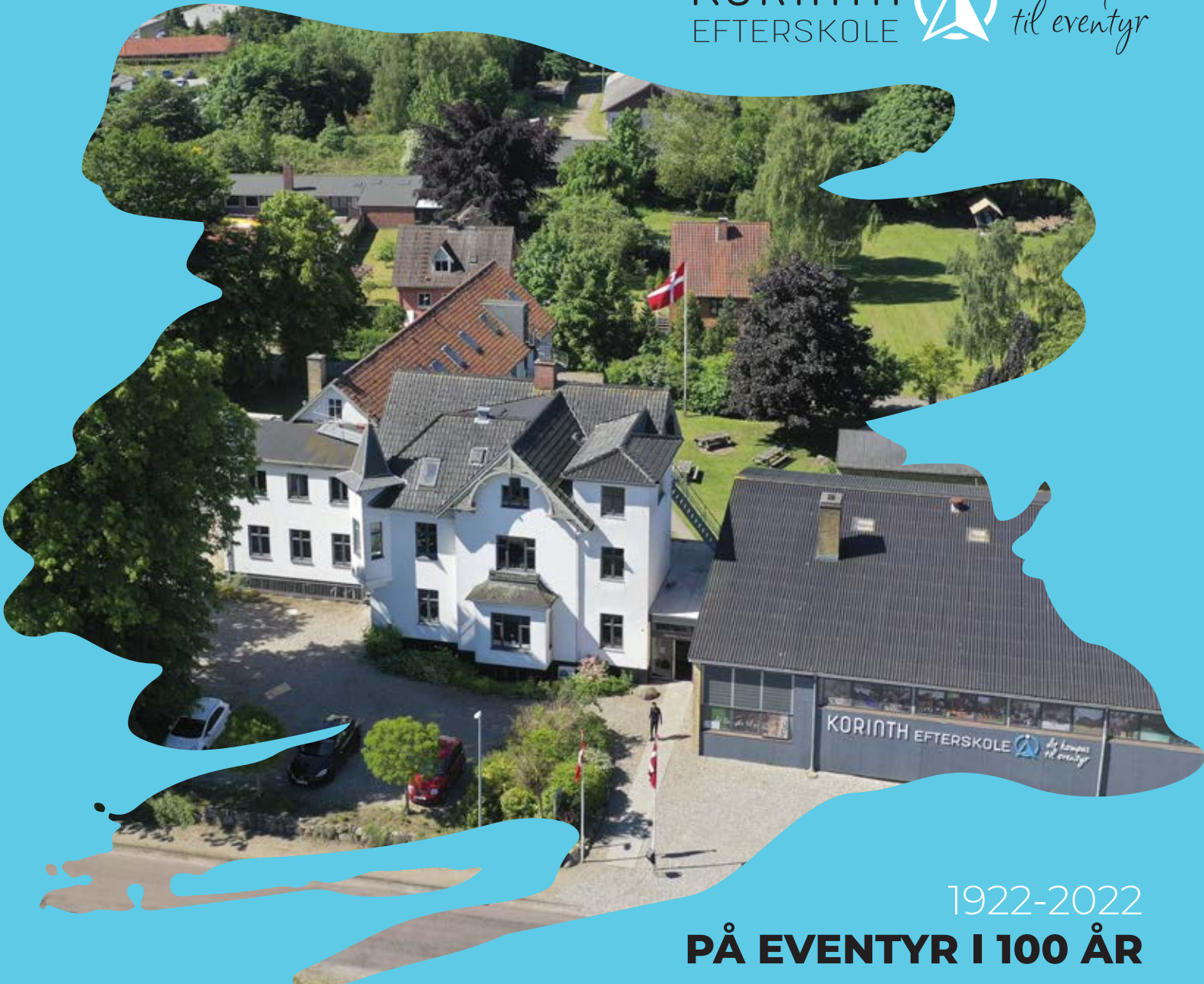

KORINTH
EFTERSKOLE

*dit kompas
til eventyr*

1922-2022

PÅ EVENTYR I 100 ÅR

Korinth Efterskole

1922-2022

PÅ EVENTYR I 100 ÅR

Korinth Efterskole 1922-2022
PÅ EVENTYR I 100 ÅR

Udgivet september 2022

Skrevet af: Anne og Finn Kyhn

Ansvarlig redaktør: Korinth Efterskole ved jubilæumsudvalget

Forsidebillede: Luftfoto af Korinth Efterskole, 2021

Bagsidebillede: Korinth Efterskoles jubilæumslogo

Layout og tryk: www.stepprintpower.dk

Indhold

	Side
Forord	6
Indledning	8
Spejderskolen igennem de første 100 år	11
De tætte bånd mellem DDS og Spejderskolen	55
Spejderskolens elevsamfund "De glade i landet"	59
Spejdernavne	62
Minder fra branden på Spejderskolen	64
Et liv med Spejderskolen i bagagen	66
Tilknytning til Spejderskolen i mere end 50 år	69
Sidste pigehold på Spejderhusholdningsskolen	73
At rejse med elever	75
Mod, Mening, Mulighed	82
Prinsesse Benediktes besøg på Korinth Efterskole	88
Korinth Efterskole på Spejdernes Lejr 2022	91
Fra Spejderskole til husholdningsskole til efterskole	93
Efterskolepædagogik 2022	95
Efterskrift	98

Forord

af Betina Styrbæk Frost, bestyrelsesformand

I år fejrer vi, at Spejderskolen, som nu bærer navnet Korinth Efterskole, blev grundlagt for 100 år siden. Kendetegnende for Korinth Efterskole er, at skolen altid har haft en forbindelse til spejderbevægelsen i Danmark – både i de første 66 år som husholdningsskole og siden 1988 som efterskole.

I 1921 blev Det Danske Pigespejderkorps dannet som et selvstændigt korps, og lensgrevinde Lucie Marie Reventlow fra Brahetrolleborg blev den første formand for spejderkorpsets bestyrelse. Ved den lejlighed sagde hun om opdragelse af ungdommen:

“Lær dem ikke alene historie, latin og mytologi – alt dette er snart kun en ballast for dem – lær dem at leve – at bruge deres praktiske evner; at se – og lære af det, de ser. Lær dem ikke de døde sprog, men de levende – lær dem at ville lære og alt er vundet”

Da skolen året efter startede på initiativ fra Spejderchef for Det Danske Pigespejderkorps frk. Flagstad og lensgrevindens søster, komtesse Haugwitz, var det med udgangspunkt i denne opfattelse af opdragelse og læring.

Skolens historiske forbindelse til spejderbevægelsen, har givet skolen en naturlig og betydningsfuld tilknytning til Kongehuset. Hendes Kongelige Højhed dronning Ingrid var allerede i sin tid som kronprinsesse meget engageret i særligt pigespejderarbejdet i Danmark, og hun blev i den forbindelse protektrice for de danske pigespejdere og sidenhen også formand for Pigespejdernes Fællesråd.

I skolens første mange år “boede” pigespejdernes korpskontor på skolen, hvilket betød at Hendes Kongelige Højhed kronprinsesse – senere dronning – Ingrid, flere gange

var til møder på skolen. På vores årlige besøgsdage for gamle elever får vi endnu besøg af tidligere husholdningsskoleelever, som kan berette om deres minder fra de kongelige besøg på skolen. De nu ældre damer fortæller med stolthed om prinsessens besøg her på skolen.

Hendes Kongelige Højhed prinsesse Benedikte, der er protektor for Det Danske Spejderkorps og De grønne pigespejdere samt formand i Pigespejderne Fællesråd, har tidligere i år aflagt skolen besøg i anledning af jubilæet. Besøget bekræftede skolens fortsatte tilknytning til spejderbevægelsen og gav skolen lejlighed til at formidle, hvordan de grundlæggende spejderværdier og en moderne efterskole i dag forenes.

På Korinth Efterskole ønsker vi at fremme elevernes udvikling som reflekterende, selvstændige og ansvarlige mennesker. Derfor er vi optaget af forholdet mellem tænkning samt at de redskaber eleverne udvikler undervejs gør dem i stand til at forstå sig selv, og derved være noget for sig selv og deres omgivelser. Alle på skolen er en del af et forpligtende fællesskab, hvor de gode relationer og det at respektere og værne om hinanden er i fokus. For os handler det om “unge leder unge” og “learning by doing – and doing by knowing”. Vi er en almen efterskole med fokus på udelivet, friluftsliv og naturen og er optaget af, hvordan naturen spiller ind på det liv vi lever – og omvendt.

Allerede ved skoleårets begyndelse stifter de nye elever bekendtskab med friluftslivet og får udfordret deres evne til at samarbejde. De første 2 uger af skoleåret foregår på

området omkring bålhytten. Her skal eleverne samarbejde om at bygge en lejrplads og få en hverdag til at fungere i det fri. Eleverne har vidt forskellige forudsætninger for at få det til at lykkes – nogle har været spejdere det meste af deres liv, og andre har aldrig overnattet i det fri. Men ud fra en tilgang om, at ingen kan alt, men alle kan noget, bliver der bygget nogle rigtig fine lejrpladser, og der opstår et fællesskab, der danner et grundlæggende afsæt for elevernes kammeratskab i hele skoleåret.

I sommer deltog 40 tidligere elever fra årgang 99 og 100 i Spejdernes Lejr 2022. De tidligere elever fra Korinth Efterskole boede sammen som en almindelig spejdergruppe. Sammensætningen af elever, der skulle med, afspejlede skolens elevsammensætning, da der var flere, der skulle afsted på deres allerførste spejderlejr.

Som en del af lejren afviklede eleverne aktiviteten "Madmod", hvor de med udgangspunkt i bæredygtige råvarer og alternative ingredienser udfordrede spejderne til at eksperimentere med de råvarer, som de fik stillet til rådighed, og igen arbejdede vi ud fra "unge leder unge", "learning by doing – and doing by knowing".

Korinth Efterskole har de seneste år været igennem en meget positiv udvikling med stabil stigende søgning af elever. For få år siden var vi nede på omkring 50 elever og efter sommerferien 2022 startede her 80 nye elever. Denne tendens kan vi allerede nu med stor glæde se fortsætter de kommende år.

80 elever er det maksimale de nuværende fysiske rammer kan rumme og vi håber derfor på, at vi indenfor en

Korinth Efterskole har en helt særlig plads i elevernes hjerter

overkommelig årrække kan udbygge skolen. Det er fortsat ikke vores ønske at blive en stor efterskole, men vi vil gerne have en samlingsal, spisesal, køkken, elevværelser og undervisningslokaler, som bliver lidt mere tidssvarende og kan rumme omkring 100 elever.

Sideløbende med at vi drømmer om en lidt større skole, bliver der hele tiden arbejdet med indholdet i efterskolelivet på Korinth Efterskole, som fortsat tager udgangspunkt i lensgrevindens ord fra 1921 – "Lær dem ikke de døde sprog, men de levende – lær dem at ville lære og alt er vundet".

Skolens bestyrelse ønsker Korinth Efterskole et stort tillykke med de første begivenhedsrige 100 år og fortsat held og lykke med den fremtidige udvikling.

Indledning

af Anne og Finn Kyhn

Helt fra skolens start har det at begynde på Spejderskolen været forbundet med lige dele forventningens glæde og sommerfugle i maven. I 1950 beskrev forstanderen af Spejderskolen, Ingeborg Jessen, mødet:

”Den dag, et nyt skoleaar kommer, er selvfølgelig en meget spændende dag, men det er altid med lidt vemod, at man ser helt nye ansigter og ser helt fremmede elever færdes der, hvor man var saa vant til at kende alle og kende hver elevs smaa vaner. Men meget hurtigt gaar det jo saadan, at de nye lærer os og skolen at kende, de lærer hurtigt at færdes husvante – dørene knalder ligesaa livligt som de gamle elever kunne faa dem til at knalde – eleverne ser ikke mere forskrækkede ud, naar, de møder en lærerinde paa trappen, og efter et vist tidsrum, alt efter holdets temperament! – naar vi frem til den dag, hvor de mange regler fra den første aften skal gentages grundigt – og saa er holdet kommet godt i gang!”

Og i 2002 beskrev Vibeke og Mette fra 80. årgang det første møde med skolen på denne måde:

”Da vi den første aften alle mødtes, for at spise mad, var der en lidt underlig og trykket stemning i spisesalen, men der blev alligevel udvekslet et par ord. Den trykkede stemning forsvandt ud i luften og efter et par dage startede et år fuld af sjov og ballade.”

Også den dag i dag sætter tre af eleverne fra dette skoleår ord på netop de blandede følelser:

Emilie Skovmose Roost (101. sk) fortæller: ”Jeg har været skrevet op til Korinth Efterskole, siden jeg gik i 4. klasse.

Min mor har også gået på Korinth Efterskole. Jeg er 100 procent spejder, og jeg var på min første Spejderlejr, da jeg var 3 år.

Jeg har glædet mig meget til at komme på Korinth Efterskole, og derfor havde jeg et målebånd, jeg klippede af for at tælle dagene til jeg skulle på efterskole. Det var faktisk først, da der var en uge tilbage, at det begyndte at gå op for mig at NU skulle jeg på efterskole. Og så fik jeg sommerfugle i maven. Jeg tænkte meget på: Hvordan kommer det til at gå? Er der mange, der er spejdere? Hvad er det for nogle mennesker, jeg skal være sammen med et helt skoleår og hvordan er lærerne?

Men det er bare gået så godt. Alle er åbne overfor hinanden, selvom vi har forskellige baggrunde og kommer fra forskellige spejderkorps. Om man er blå, grøn, lyseblå eller gul – det er lige meget, for vi er alle sammen fra Korinth Efterskole.

Jeg elsker min kontaktgruppe, og Conny – min kontaktlærer – er helt fantastisk. Vi kalder hende for oraklet og vi har bygget en trone til hende. Vi har det fedeste sammenhold allerede og vi er allerede blevet meget tætte. Og det var så FEDT, da vi var færdige med at bygge vores bivuak. Det har vi lavet sammen, og det er her vi skal bo de næste to uger.”

William Bach Jakobsen (101. sk) supplerer:

”Jeg var meget nervøs for at starte på efterskole, selvom jeg har glædet mig meget. Men det gik hurtigt over. Alle er jo nye, så det er vi fælles om. Alle vil gerne være

sammen og det er super hyggeligt at være her. Jeg tror det bliver et mega godt år."

Christian Alexander Dahl (101. sk) fortsætter:

"Det har været så fedt at starte på Korinth Efterskole. Jeg har været spejder i 10 år, så derfor skulle jeg selvfølgelig på Korinth.

Jeg er ikke sådan en person, der bliver supernervøs, så jeg vil sige, at jeg var mere spændt på det. Så der var lidt sommerfugle i maven, og så håbede jeg at der ville være mange spejdere – og det var der heldigvis. Jeg kom ret hurtigt tæt på min kontaktgruppe og jeg snakker med mange fra de andre kontaktgrupper. Det fedeste vi har lavet, var da vi skulle bygge vores bivouak. Det var teamwork i kontaktgruppen og det blev virkelig godt. Og så synes jeg, at marmeladeræs var super sjovt. Vi gik vildt meget op i det. Jeg ved bare, at det bliver et fedt år!"

Men hvad er årsagen til at Emilie, William og Christian i dag kan være elever på en 100 år gammel skole? Hvordan er den startet og hvad var den oprindelige ide? Hvorfor ligner hovedbygningen et mindre slot og har her været en ægte prinsesse? Hvad kan skolen tilbyde og hvorfor bliver den kaldt for "Spejderskolen" i folkemunde? Det er nogle af de spørgsmål, vi vil prøve at svare på i dette jubilæumsskrift for Korinth Efterskole. Vi starter med at fortælle om ideen og personerne bag skolens historie. Så sæt dig godt til rette for med grundlæggeren Elisabeth Flagstads egne ord:

"Nu begynder eventyret."

Der kokkeres over trangiaen

Brahetrolleborg Slot i 1920`erne

Spejderskolen igennem de første 100 år

1920'erne

Fra tanke til handling

"Alt var nyt og aldrig prøvet før" da 107 førere fra Det Danske Pigespejderkorps mødtes til en uges sommerkursus på Brahetrolleborg i 1921. Skolelærer Elisabeth Flagstad var en af deltagerne på dette kursus, og hun havde gjort sig tanker om en kostskole for unge piger. En skole "præget af en hjemlig atmosfære" hvor de kunne lære "at færdes ude og tage fat på praktisk arbejde efter et ofte stillesiddende skoleliv."

Kostskolen skulle være en skole med fokus på husholdning, hvor spejderarbejdet kom i anden række. Værtinden for sommerkurset var ingen ringere end lensgrevinde Lucie Marie Reventlow, der fra 1920 var formand for pigespejdernes bestyrelse. Hun gik ligeledes med tanker om en opdragelsesform af ungdommen, hvor vægten på det praktiske og teoretiske skulle balancere. *"Lær dem ikke alene Historie, Latin og Mythologie – alt dette er snart kun Ballast for dem – lær dem at leve – at bruge deres praktiske Evner, at se – og lære af det, de ser. Lær dem ikke de døde Sprog, men de levende – lær dem at ville lære, og alt er vundet."*

Da hun hørte om Elisabeth Flagstads tanker, blev kimen til en helt ny skole sået og i foråret 1922 udbrød lensgrevinden: *"Hvorfor ikke begynde? "Vi kan da prøve!"* og så gik man i gang.

Lensgrevinden ansatte Flagstad som huslærer på Brahetrolleborg og ved siden af dette arbejde skulle Flagstad hjælpe med udbredelsen af pigespejderarbejdet i Danmark.

Lensgreve og godsejer Christian-Einar Ferdinand Ludvig Eduard Reventlow bakkede også op om spejderidéen og tilbød skovridergården Ditlevslyst som ramme om den nye husholdningsskole. Ordningen var gældende for et år for at afprøve idéen.

Forberedelserne

Inspirationen til det pædagogiske indhold på skolen fik man både fra spejderbevægelsens grundtanker samt fra Den Suhrske Husmoderskole i København, hvor en af Spejderskolens første lærere, Elisabeth Højgård-Nielsen (Højskjold), samme år var dimitteret fra.

Den Suhrske Husmoderskole var grundlagt af Ingeborg Suhr i 1901, der på baggrund af industrialiseringen mente, at kvinderne havde brug for at lære husholdningens kunst. Denne indbefattede udover madlavning blandt andet også håndarbejde, næringsmiddellære, sundheds-lære, syge- og barnepleje samt husholdningsøkonomi.

De praktiske forberedelser til den nye skole på skovridergården Ditlevslyst bestod bl.a. i at forflytte gårdens beboer, ungkarl skovrider Bistrup, til Korinth Kro. Herefter gik det store arbejde med at rengøre og indrette gården i gang. Der blev også trukket på flere grene af

Skovridergården Ditlevslyst med elever – 1922

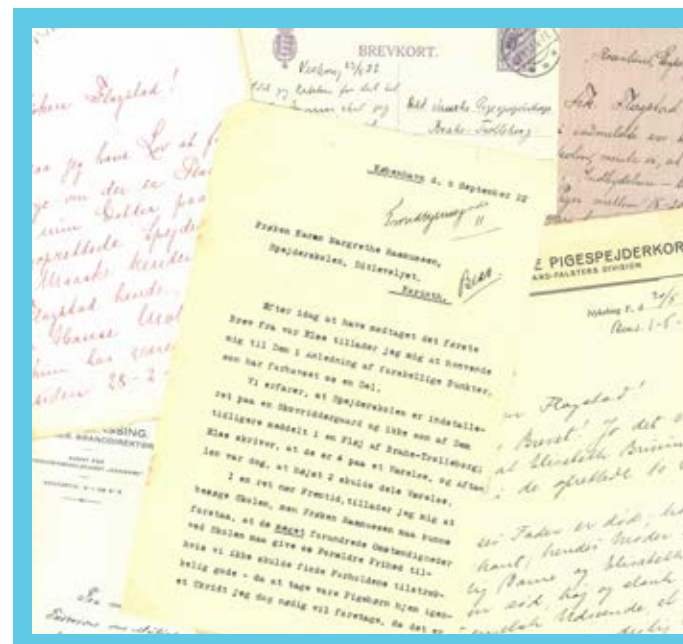
slægten Reventlow i forbindelse med indretningen af Ditlevslyst. "Senge, madrasser, dyner i lange baner, servanter, klædeskabe, kommoder, stole, borde"... "gardiner, portierer, gulvtæpper og sengetæpper" samt et solidt spisestuemøblement og pæne møbler til en dagligstue blev fragtet fra godserne Pederstrup, Christianssæde og Brahetrolleborg til den nye skole – blot tre dage før skolen åbnede! Det siger sig selv, at møblerne knap var så egnede til skolebrug, men ved brug af værktøj, fantasi og knofedt blev møblelementet brugbart. Jette Johansen skrev i årsskriftet i 1962 i forbindelse med Spejderskolens 40-års jubilæum følgende om hverdagen på Ditlevslyst:

"Skovridergaardens køkken var just ikke beregnet til en større flok piger. Bagningen foregik i spisekammeret ... hvor mange gange har vi mon ikke fisket komfurringe op af sødsuppegryden? – ja, det komfur var vores gru især om morgenen ... først ud ved 6-tiden i et åbent skur med lommelygte efter optændingsbrænde ... så ligge og blæse på komfuret, indtil der kom ild, for

et øjeblik efter at begynde forfra med at tænde op. Og gryderne! – hver dag ud i gården, sommer og vinter, skures med sand i bunden, – alle de sorte gryder! – og brændt på var de vel også. Og vaskedagene! Op mødte egnens vaskekoner, vaskeholdet ... Der blev vasket rigtigt 'gammeldavs', og snakken gik, – hvis ikke vi sang opera med selvlavet tekst. Rulningen foregik på Brendegaard."

Rygtet spredes

Sideløbende skulle budskabet om den nytænkende skole, der kombinerede husholdning og spejdertanker, udbredes. Der blev blandt andet sat en annonce

Breve med forespørgsler, indmeldelser eller opklarende spørgsmål – 1922

i Berlingske Tidende og sendt breve ud til de involveredes netværk. Ligeledes blev der trykt en folder, som blev givet til alle interesserede.

I denne folder kunne man blandt andet læse, at skoleåret gik fra 1. september til 1. juli, og at indmeldelsen var bindende skoleåret ud. Ligeledes stod der, at skolen var for piger mellem 15 og 20 år, der alle var sunde og raske. Disse ville blive indlogeret på tomands værelser.

Af korrespondancen mellem skolen og kommende forældre til første elevhold ses det, at det ikke var helt ukompliceret at starte en ny skole. Selv dengang fandtes

der overbeskyttende forældre. De kom med flere kritiske spørgsmål til skolen i form af:

- Hvorfor optager I piger, der er fyldt 20 år, når der står 15-20 år i programmet?
- Hvad med betaling for ophold, hvis man bliver varig syg i løbet af skoleåret?
- Tager I ikke sundheden alvorligt, når I optager elever der har haft TB?
- Der stod, at det var tomands værelser, men der er 4 piger på min datters værelse?

Disse tilbagemeldinger fra forældrene medførte justeringer i folderen fremover.

Spejderskolen.

PROGRAM

Spejderskolen er i Korinth.
Skoleåret regnes fra 1. September til 1. Juli, og Indmeldelsen er bindende for hele Skoleåret, medmindre Eleven paa Grund af Sygdom er ude af Stand til at fortsætte.
Prisen er 140 Kr. maanedlig. Betalingen erlægges maanedsviis forud.
Skolen er beregnet for unge Piger mellem 15 og 20 Aar. (Undtagelser forbeholdt).
Det forlanges af Eleverne, at de, medens de

PIGESPEJDERSKOLEN — KORINTH

er Elever paa Skolen, staar i „Det danske Pigespejderkorps“ og bærer dets Uniform til daglig (undtagen i Køkkenet, hvor der bruges hvide Kittler, Køkkenforklæder og Kapper). Efter Elevernes Ønske kan Uniform og Kittler købes paa Spejderkorpsets Depot, Studiestræde 30, København B., eller syes paa Skolen i Sytimmerne.
Eleverne kan medbringe civilt Tøj til Rejser og Besøg.
Eleverne medbringer Lagner og Haandklæder og, om muligt, Sengeløj (ikke Madrasser). Hver Elev faar sit Nummer, som skal sættes paa alt, hvad hun medbringer. Desuden medbringes Gymnastikdragt og Svæske, Egen Ske, Gaffel og Serviettylster kan, om ønskes medbringes. Uldtøj og Uniform vaskes paa Skolen.
Eleverne har Adgang til Brahe-Trolleborg Park.

SPEJDERSKOLEN — KORINTH

REGLEMENT

1. I Tilfælde af smitsom Sygdom eller ved Sygdomme, hvor Lægen tilraader det, bliver den syge for egen Regning indlagt paa Sygehuset.
2. Eleverne maa ikke færdes udenfor et nærmere angivet Omraade uden Tilladelse.
3. Hvis en Elev ønsker at forlade Skolen nogle Dage udenfor de almindelige Ferier, bedes det anmeldt skriftligt af Forældrene.
4. Der maa ikke findes Madvarer paa Værelserne.
5. Der skal være slukket paa Værelserne Kl. 10 om Aftenen, undtagen ved særlige Lejligheder.
6. Hvis Skolens Inventar beskadiges, maa dette anmeldes, og det beskadigede erstattes.

E. Flagstad,
Souschef i „Det danske Pigespejderkorps“.

Skolens første program og reglement – 1925

1. skoleår 1922-23 foran Ditlevsløst

Det første skoleår

Alligevel lykkedes alle forberedelser og Spejderskolen kunne åbne på Ditlevsløst i september 1922 med de første 24 elever, tre lærere – Karen Margrethe Rasmussen (Rasse), Inge Ehrenskjöld (Ingse) og Elisabeth Højgård-Nielsen (Højskjöld) samt skoleleder Elisabeth Flagstad (Chefen). "Nu begynder eventyret" sagde Elisabeth Flagstad. Og det gjorde det!

Skolen blev hurtigt en succes, og allerede året efter flyttede spejderskolen til den nuværende bygning på Kaj Lykkesvej 9 i Korinth med 30 piger i alderen 15-20 år. De blev undervist i bl.a. husholdning, skræddersyning, gymnastik, sport, havearbejde, samarit kursus og sygepleje, to sprog og spejdersport.

Skolebygningens historie

De ældste bygninger er opført i 1905 af direktøren på Korinth Savværk, Niels Hansen, der siden jernbanen kom til Korinth, gik med planer om at sælge savværket,

Bygningerne som de så ud, i stolofabrikkens tid

som han havde drevet i over 20 år. Niels Hansens kone, Maren Dorthe Hansen, ville meget gerne bo anstændigt, hun var trods alt direktørfrue! Derfor kom deres privatbolig til at ligne et helt lille slot. Ved siden af privaten blev der opført en bygning til fabrikation af diverse trævarer. Året efter byggeriet var færdigt, blev savværket solgt til Brahetrolleborg, og han trak sig tilbage til sin nye bolig.

På et tidspunkt blev ejendommen overtaget af Brahetrolleborg og har bl.a. været brugt af den lokale læge, Axel Liebmann, der havde praksis i byen. Liebmann oprettede og drev en årrække en klinik på stedet, hvor der også var plads til indlagte patienter.

Efter grev Eberhardt Haugwitz og hans datter Naka kom til Danmark, boede de et par år i ejendommen, inden den blev indrettet til husholdningsskolen Spejderskolen, der startede i bygningerne i 1923. Elisabeth Flagstad købte den og drev Spejderskolen til sin død i 1938. Hendes arvinger (familien) solgte 1. januar 1939 ejendommen til Naka Haugwitz, der drev skolen videre til sin død i 1948,

hvor Ingeborg Marie Jessen (Jess) og Ragnhild Gertrud Jensen (Søren) overtog ejendom og skole.

Skolen blev selvejende i 1977 og fik navnet "Den selvejende institution Spejder-husholdnings-skolen i Korinth" – men i mange år blev den fortsat omtalt som Spejder-skolen.

På grund af faldende interesse for at lære husholdning, ændrede skolen i 1988 navn til "Korinth Efterskole – Spejderskolen" for i 2017 at ændre til sit nuværende navn "Korinth Efterskole".

Skolens stifter Elisabeth Flagstad

Elisabeth Flagstad, kaldet Bess eller Chefen, blev den første skoleleder for Spejderskolen, men hvem var hun egentlig? Hun blev født på Bornholm d. 26. juli 1894 som præstedatter, og hun forblev kristen af tro. Hun blev uddannet lærer, og de første år som lærer havde hun på Ida Holsts Realskole i Svendborg i 1917-19. Derpå rykkede hun til N. Zahles Skole i København, og her var hun ansat, da hun tog på lederkursus på Brahetrolleborg i 1921. På lederkurset mødte hun lensgrevinde Lucie Marie Reventlow og lod sig overtale til at blive privatlærerinde på Brahetrolleborg. Ved siden af privatlærerjobbet fik Elisabeth Flagstad både tid til kontorarbejde for DDP – Det Danske Pigespejderkorps, som hun i 1920 var kommet i bestyrelsen for, og tid til, sammen med bl.a. spejderchef Johanne Marie Petersen, at skrive korpsets første håndbog.

Da lensgrevinden i foråret 1922 gjorde alvor af tankerne om Spejderskolen, var det lige før, det gik for stærkt for Elisabeth Flagstad. Dels fordi hun sammen med Johanne Marie Petersen havde gang i planlægningen af

en stor korpslejr på Brahetrolleborg, der skulle løbe af stablen i starten af juli, og dels fordi hendes faste samarbejdspartner i slutningen af juni blev gift og blev til fru Johanne Marie Willer. Men Elisabeth Flagstads anstrengelser bar frugt både for en vellykket korpslejr, hvorfra hun hvervede nogle dygtige lærerinder til den kommende skole og for skolens start. Selvom der var økonomiske startvanskeligheder, og køkkenudstyret på den nye skole var overmådeligt sparsomt – så forstod man at klare sig. For med *"nøjsomhed og økonomisk sans ledede hun skolen og korpset igennem den første, svære tid."*

Side fra en af Elisabeth Flagstads utallige foto- og scrapalbummer. Udenpå albummet er der skrevet "Chefen"

9. skoleår 1930-31 foran Spejderskolen

1930'erne

Elisabeth Flagstad afholdt adskillige førerkurser, korpslejre og andre spejderrelaterede arrangementer på henholdsvis Spejderskolens og Brahetrolleborgs jorder. Den 12. november 1935 havde hun den ære at modtage besøg af Hendes Kongelige Højhed, Kronprinsesse Ingrid, der samme år var blevet udnævnt til protektrice for pigespejderne i Danmark. På jubilæumslejren i 1936 modtog Spejderskolen besøg af pigernes verdensspejderchef lady Olave Baden-Powell og kronprinsesse Ingrid, som ved denne lejlighed overrakte Elisabeth Flagstad den kongelige belønningsmedalje i guld.

Omkring 1932/33 fik Spejderskolen brugsret over grunden ved Arreskov Sø. Grunden bliver stadig den dag i dag kaldt for Spejdermarken. I 1935 opførte man et hus med en stor opholdsstue, et lille værelse og et lille køkken. Eleverne hjalp bl.a. til med malerarbejdet. Senere blev der opført endnu et hus, dette med køjer og madrasser, så der var mulighed for overnatning. Lørdag eftermiddag tog nogle af eleverne til grunden for at være "spejdere" og

Kronprinsesse Ingrid på besøg på Spejderskolen – 1936

nyde solnedgangen over Arreskov Sø. Lykkepeter skrev i 1938 om en tur til Spejdermarken: *"En af vore mange Week-ends endte med en alvorlig Forskrækkelse. Vi laa nok så rart og sov i vore Telte, da et frygteligt Uvejr brød løs. Vi blev straks kommanderet ind i Huset, hvor vi lagde os Til rette for at sove videre. Men det skete ikke den Nat, i hvert Fald ikke nede på Grunden. Først var vi optagede af at se Lynene, og pludselig så vi, at Himlen blev farvet helt rød. Der var Ildebrand, og det i et Hus der lå mellem os og Spejderskolen, og som vi altid gik lige forbi for at komme ned til Grunden. Chefen var syg og laa derfor i Sengen på Skolen. Tænk, hvilken Forskrækkelse det maa have været, da Chefen ser ud af Vinduet i Retning mod Grunden, og ser et mægtigt Flammehav. Tanken var selvfølgelig straks, at det var Skolens Hus der brændte, og hvorledes gik det Eleverne, der var derinde? Så galt var det jo heldigvis ikke, vi var alle hele og raske. Der blev sendt Bud ned til os, og vi måtte pænt gå tilbage til Skolen i øsende Regn, og i de mærkeligste Paaklædninger. Vi var alle stærkt grebne af Øjeblikkets Alvor, og jeg tror, de fleste ikke saa lidt bange og forstyrrede".*

Hytten på Spejdermarken hvor pigerne sov da tordenvejret startede – 1933

Senere blev der anlagt en udmærket tennisbane, rejst en flagstang og anlagt en håndboldbane, hvor det gik hedt til – især på den store Gammel Elevdag.

I 1934 udbrød der børnelammelse, netop som det nye skoleår skulle begynde, og man blev i første omgang nødt til at udskyde skolestarten. Så trådte lensgrevinde Lucie Marie Reventlow igen til og tilbød Spejderskolen at bruge slottet Pederstrup på Lolland, da sygdommen ikke var så udbredt der.

Den 1. oktober ankom eleverne til slottet og blev indkvarteret i værelser med himmelsenge. Ligeledes foregik undervisningen i de fine dagligstuer og i slottets køkken. Opholdet på Pederstrup varede ca. en måned, og derefter gik turen tilbage til Spejderskolen på Fyn.

Rammerne på Pederstrup var nok noget bedre end på Spejderskolen – 1934

*Billeder fra Store
Bededagsferien
i 1938*

Elisabeth Flagstad til karneval
– 1926

Desværre døde Elisabeth Flagstad alt for tidligt i 1938, uden at have skrevet testamente for skolens fremtid. Flagstads familie arvede alt efter hende, og der var meget skriveri frem og tilbage vedr. evt. køb af bygningerne og inventaret. I første omgang var det lensgrevinden, der fik et tilbud på skolen og senere Naka. I noget af brevvekslingen var der skrevet med meget skarpe toner. Der blev forhandlet frem og tilbage, diskuteret om det var Spejderskolens eller lånt inventar fra Brahetrolleborg og Pederstrup, som hjalp til med opstarten.

Til sidst blev man dog enige om en pris, handlen blev godkendt og Naka blev skoleejer. Af skade bliver man klog, så Naka sørgede for, at der var et testamente efter hende, så andre ikke skulle ud i det samme "slagsmål".

Hanse Møller

På grund af det manglende testamente arvede Flagstads familie Spejderskolen. Ifølge aftale med familien blev den tidligere elev Hanse Møller indsat som midlertidig skoleleder. Hanse Møller tog orlov fra sit job på Finsens Lysinstitut, hvor hun ellers arbejdede som sygeplejerske. Hanse havde gennem flere år været aktiv i pigespejderbevægelsen i Svendborg, og familien mente derfor, at hun var den rette til jobbet. Selv mente Hanse, at skolen skulle

videreføres i Flagstads ånd. Ved sin indsættelse blev hun spurgt, hvad hun ventede sig af sit nye job. Hun svarede: *"Det skal nok gaa. Frk. Flagstad har lagt et godt Grundlag – og saa har vi jo Komtesse Haugwitz."*

Naka Haugwitz

1. april 1939 besluttede komtesse Naka Haugwitz sig til at købe skolen og den 1. juli 1939 overtog hun den og begyndte straks at forberede det nye skoleår, som startede samme dag som 2. Verdenskrig brød ud.

Aviserne fra det meste af landet, havde opsnappt nyheden om, at Naka Haugwitz havde købt Korinth spejderskole – 1939

Naka blev født d. 18. juli 1887 i Potsdam i Tyskland og døbt Anastasia Adelheid Kathinka Haugwitz-Hardenberg-Reventlow, men i daglig tale blev hun kaldt Naka eller Komtesse. Forældrene hørte til Tysklands absolutte rigeste og ældste aristokrati. Til Nakas store sorg

Naka Haugwitz ved sit skrivebord i 1940

døde hendes mor i 1906 af tuberkulose. Hun blev op-tændt af et flammende ønske om at hjælpe andre og hendes store drøm var at blive læge eller sygeplejerske, men dette var ikke noget, der passede sig for en ung kvindelig og velhavende aristokrat. I 1914 havde hun dog endelig fået lov til at læse til barneplejerske, men så brød 1. Verdenskrig ud, og hun fik i stedet en sygeplejeuddannelse gennem Røde Kors.

Men krigen bragte ikke kun uddannelse med sig. Den medførte også, at faderen mistede sine titler og hele sin formue, og det endte med, at familien måtte flygte til Danmark. At valget faldt på Danmark var ikke helt tilfældigt, for familien havde tit holdt ferie der, og desuden havde Nakas søster Lucie Marie giftet sig med lensgreve Christian-Einar Reventlow og boede på Brahetrolleborg på Fyn.

Efter at være kommet til Danmark boede Naka og hendes far først i et af Brahetrolleborgs huse – nemlig bygningen der efterfølgende kom til at huse Spejderskolen.

Gennem sin søster Lucie Marie lærte Naka spejderchef Johanne Marie Petersen og souschef Elisabeth Flagstad

at kende. Da hendes søster lensgrevinden ligeledes var valgt til pigespejdernes korpssformand, fattede Naka også interesse for pigespejderbevægelsen. I 1920 blev Naka spejder, og året efter blev hun leder af Fyns Division. Det var det internationale spejderarbejde der helt fra starten af havde Nakas store interesse, og i 1928 blev hun DDPs første internationale commissioner. Men Naka havde også stor betydning for det nationale pigespejderarbejde. I 1922 begyndte hun arbejdet på Spejder-skolen. Her underviste hun primært på samaritterkursus og i sprog, og da Flagstad i 1923 blev spejderchef blev Naka souschef.

Avisannonce i 1939

Men med hjælp fra sin søster lensgrevinde Lucie Marie købte Naka skolen tilbage i 1939, og sammen med to unge lærerinder, Ingeborg Jessen og Ragnhild Jensen, drev hun skolen videre til sin død i 1948.

I mindeskriftet over Naka fra 1949 skrev Ingeborg Jessen – kaldet Jess – om Naka, at hun altid gik foran med et godt eksempel. Hun var velforberedt også selvom det var samaritterkursus nr. 24, hun skulle starte, og så vidste hun "som faa, hvad det vil sige at være spejder – og hun var det, ikke kun af og til, men altid – hun levede spejderlov og spejderløfte." Da Elisabeth Flagstad døde i 1938, uden at have skrevet testamente overgik Spejderskolen som sagt til Flagstads familie.

1940'erne

Naka nåede at opleve to verdenskrige, og under 2. Verdenskrig var kårene på Spejderskolen trange. Men hun satte alle kræfter ind på at drive skolen videre. Hun tog hurtigt afstand til nazismen og viste blandt andet sin foragt ved at blive dansk statsborger, og hun gjorde, hvad hun kunne, for at eleverne mærkede mindst muligt til krigen. Spejderskolen skulle være et pusterum – et helle i en kaotisk tid.

August 1940 startede således som så mange gange før med, at lærerinderne rykkede ind d. 1. september og Så fik Spejderskolen "en ordentlig omgang". Der var gang i skrubber, spande og masser af sæbevand, for at Spejderskolen kunne stå flunkende klar til nye elever d. 31. august.

"Først skures Eleværelserne fra øverst til nederst, alle Møbler rykkes ud og vaskes af, og derved kommer adskillige Blyanter, Neglerensere, Fløjtesnore, for slet ikke tale om saadanne Ting som Guldure – (og forrige Aar var der

Dyner, puder og gulvtæpper bankes og børstes i haven – 1941

19. skoleår 1940-41 foran Spejderskolen

endda en venlig Sjæl, der havde tænkt paa Rengøringskonerne med en halv Æske Chokolade i en Kommode-skuffe). ... Imens gaar Søren i sit Køkken og renser ud, og forsyner Skabe og Hylde med surt og sødt Saft, samtidig med, at hun sørger for Mad til os alle sammen, og det er ikke lidt, der skal til, Spejderskoleappetitten melder sig allerede den første Dag. Komtessen gaar skabene

efter og tæller det Glas og Porcelæn, som eleverne ikke naaede at faa knaldet Aaret i forvejen, og saa gaar Turen til Svendborg paa Indkøb. Komtessen og Søren er væk hele Dagen, og vi andre styrter ud for at modtage dem, naar de med Rutebilen (!) kører ind i Skolens Gaard. Der er saa mange Pakker, at der ikke kan have været Plads til ret mange Passagerer paa den Tur. Under stor Spænding lukkes Pakkerne op, der er alt, fra saltkar og Proptrækkere til Spande og Møbelbetræk, og næste Dag staar der 100 nye Tandglas til Parade i Strygekælderens."

til i slutningen af skoleåret 1939-40 holdt komtesse Naka tale til eleverne. Her talte hun om, hvilke ting hun mente eleverne skulle tage med sig videre ud i livet fra Spejderskolen: "En god Samvittighed, Pligtfølelse, Selvdisciplin og Selvbeherskelse; Omtanke med det man gør; Hjælp-somhed og Hensynsfuldhed; Arbejdsglæde; Grundig-hed, – at sætte Prikken over i'et; at være en god og for-staaende Kammerat; at være udholdende og ihærdig; at sige Sandheden; altid have det vigtigste for Øje at være tro mod Gud og vise Kærlighed til sin Næste." Naka vid-ste godt, at det var meget at bede om – navnlig i de tider, men hun opfordrede eleverne til at stræbe efter at følge dem.

En elev – Strit – så det år tilbage på sit år på Spejderskolen, og det lød således: "Kan du huske – ? siger jeg til mig selv, og saa flyver Tankerne. Hvor vi sled i det (ikke mindst i Begyndelsen!) for at naa alt og blive fær-dige med et pænt Resultat, og dog var det gode Hu-mør fremherskende selv under det sværeste Arbejde. Ovenpaa kom saa Fritiden med de utallige, herlige ture i Skovene og ved Søerne eller med Vintersportens for-nøjelser i den lange Tid, Landet var klædt i vinterpragt. Det er smukt i Naturen – det lærte vi." Havearbejdet huskede hun med blandet fornøjelse, og af og til var

En scrapbogsside om Naka

lektielæsningen særdeles kærkommen, når mælkebøt-terne havde været særligt genstridige. Hun mindedes også de pragtfulde fester, patruljemøderne, lejrballene med sang og glæde og ikke mindst venskaberne. Ene-ste malurt i bægeret var larmen fra de flyvemaskiner, der den morgen i april vækkede eleverne på skolen og forandrede Danmark.

Eleverne på lejr i 1942

I 1943 måtte man nøjes med et meget tyndt årsskrift på grund af den dårlige økonomi, og i komtessens tale til de gamle elever d. 26. september erklærede hun, at der var undtagelsestilstand – på skolen såvel som i landet. Men i 1944 lykkedes det alligevel at samle syv gamle elever, og sammen med skolens 33 elever kunne man afholde den årlige gammel elevdag "Den 26." med traditionel menu bestående af tomatsuppe, forloren hare og æblekage til dessert. Og den traditionsbundne håndboldkamp mellem de nye og de gamle elever og mellem lærerinderne og eleverne blev stadig afholdt til stor morskab for de deltagende. Hvert år klædte lærerinderne sig ud i en ny udklædning, og dette år var de klædt ud som faldskærms-

Aktiviteter på Spejdermarken ved Arreskov Sø – 1937

jægere. De ankom til boldbanen i en trillebør, der var forvandlet til en flyvemaskine, og ud af den sprang de, mens de brugte paraplyer som faldskærme.

Skolens uniformsmærke, tegnet af korpsets tegner, frøken Thora Lund

Stor var glæden også over et længe ønsket skolemærke, der også så dagens lys dette år. Det forestillede skolen set fra vejen med hejst flag. Mærket var tegnet af korpsets tegner frøken Thora Lund og skulle bæres over venstre brystlomme på uniformen.

I Jess's (Ingeborg Jessen – leder af skolen fra 1948) erindringer, står d. 4. maj 1945, som en helt særlig aften. Man stod som så mange gange før på spring ved radioen i komtessens stue og ventede på nyt fra krigen. Pludselig kom meldingen og komtessen fløj ind i lokalet, hvor eleverne havde husflid og råbte: "De har kapituleret!" Så fulgte en

større tumult. "Vi skreg, slog med Hænderne i Bordet saa Malerkasser, Kaninskind o.s.v. fløj højt op i Luften. Vild Kamp for at komme først op at høre. Husker I, at der faldt en Stol midt i Spisestuedøren, og alle bare sprang over, og husker I, at Imi havde en Stol med helt op paa den store Afsats, og at hun kom allerførst paa 2. Sal. De spændende Minutter, da Meddelelsen blev gentaget – og Glæden; husker I at vi stod i Slotsgaarden og sang Kongernes Konge? Og bagefter inde i Kirken? Den bedste Maade at fejre Aftenen paa kom ganske af sig selv."

I 1947 fejredes Spejderskolens 25-års jubilæum med en festmiddag på Brahetrolleborg. Menuen stod på: "Laks i Mayonaise, Oksefillet med Gemyse og Is, og dertil en dejlig Æblemost". Der var som det hør og bør en bunke taler og endnu flere sange, og stemningen fik næsten taget til at løfte sig med de mange HURRARÅB! Lejrbålet blev afholdt i riddersalen, og flammehjulet med lys var lagt på en plade af mos. Ved klaveret sad Mejse, og eleverne sang, så det var en fornøjelse, og aftenen afsluttedes med "Nu er jord og himmel stille", "Kongernes Konge" og "Taptø".

Dronning Ingrid besøgte skolen i anledning af jubilæet. Her flankeret af Søren (tv) og Jess (th) – 1947

Cykeltur med Købmandsgården (nu Korinth Pizza) i baggrunden – 1947

Undervisningsplanen i 1947 så således ud:

"Praktisk Køkkenarbejde 4-5 Timer om Dagen, Køkkenforklaring 20 Minutter hver Dag, Køkkenteori (Næringsmiddellære, Forevisninger, Opskrifter) 4 timer om Ugen, Budgetlægning og Husholdningsregnskab 18 Timer i alt. Praktisk rengøring ca. 2 Timer hver Dag, Rengøringsteori 2 timer om Ugen. Desuden undervises i Vask, Rulning og Strykning hver Uge. Eleverne skiftes til at være en Uge i Køkkenet og en Uge på Rengøringsholdet. Udendørsarbejde 1 Time hver Dag og Syning 4 Timer om Ugen for Rengøringsholdet. Komtessen leder selv et Samariterkursus hvert Aar, hvor der afsluttes med Eksamen (Kursus er godkendt af Røde Kors). Gymnastik 1 Kvarter hver Morgen samt 2 Timer egentlig om Eftermiddagen. Sprogundervisning: Der undervises i Engelsk, Franske og Tysk; hver Elev skal deltage i Undervisningen af to sprog. Husflid 1 ½ time om Ugen og Spejdermøde 1 ½ time – i Begyndelsen tilrettelagt som Træning, senere deles Eleverne i Patruljer." Derudover var der gå- og cykelture, spejderture, træning, leg og sparsom fritid, som eleverne selv kunne planlægge.

Ribbegymnastik i salen

I DDP fik man et medlemsbevis, hvori man fik skrevet sit navn, hvem man var datter af osv. Ligeledes duelighedstegn, udmærkelser og udnævnelser. På bagsiden stod der hvornår man blev udmeldt og årsagen hertil. Nakas grund var: Døden

Nye ejere, nye ledere

Naka Haugwitz døde den 9. december 1948 og blev begravet ved siden af Elisabeth Flagstad på Brahetrolleborg ny kirkegård. Hun forblev spejder til det sidste. I hendes medlemsbevis af Det Danske Pigespejderkorps stod der at hun var indmeldt 1. august 1921. Af udnævnelser har hun: samaritter, sygeplejer, tolk, vask, barnepleje og fotograf. Under udmeldt står der ALDRIG og som grund er anført DØDEN. Så Naka levede hele livet op til spejdermottoet: Én gang spejder – altid spejder.

Ingeborg Marie Jessen (Jess) og Ragnhild Gertrud Jensen (Søren) blev nu skolens nye ejere. Belært af tidligere

Jess og Søren fik Spejderskolen overdraget – 1948

tider, havde Naka testamenteret skolen til Jess og Søren. Jess havde siden Flagstad død, været Nakas højre hånd, og både Jess og Søren havde været lærere på skolen i en lang årrække

Jess blev født under det borgerlige navn Ingeborg Marie Jessen d. 10. februar 1914 i Aabenraa. Allerede inden Jess i 1931 blev elev på Spejderskolen, var hun ivrig spejder, og det holdt livet ud. Efter at have været elev i 10. og 11. skoleår søgte sønderjyske Jess til storbyen København, hvor hun uddannede sig til børnehavepædagog på Frøbel seminariet. Herefter blev hun af Elisabeth Flagstad tilbudt en stilling som korpsssekretær og altnuligmand på Spejderskolen.

Jess følte sig forpligtiget til at føre skolen videre i Flagstads ånd, men samtidig var hun både realistisk og fremsynet. Selv om pengene var små, moderniserede og ombyggede Jess Spejderskolen. Hun puklede på og forlangte det samme af sine elever, men hun kunne også *skabe hverdag om til fest*. Jess var først medlem af bestyrelsen i DDP og senere souschef foruden at være sekretær i Pigespejdernes Fællesråd.

Sørens borgerlige navn var Ragnhild Gertrud Jensen. Hun blev født d. 26. maj i 1912 i Tersløse ved Sorø. Allerede som 7-årig blev Søren spejder, og for hende åbnede der sig med spejderarbejdet en *fantastisk spændende og dejlig verden*. Da Søren i 2007 blev interviewet om livet som spejder, nævnte hun oplevelsen af at have overværet Lord Baden-Powells besøg på Jamboreen i Ermelunden i 1924 som noget ganske særligt. På denne lejr fik udenlandske piger lov til at ligge i telt – noget danske spejderpiger – til Sørens store ærgrelse – først fik lov til i begyndelsen af 1930'erne. Søren blev, som så mange andre unge piger uddannet fra Den Suhrske Husmoderskole og i maj 1934 – en måned før hun var færdiguddannet – kom der en forespørgsel fra Elisabeth Flagstad om der var en af årets elever, der kunne tænke sig at blive lærer på Spejderskolen. Dét kunne Søren! Her kom hun til at arbejde sammen med Flagstad (Chefen), Naka Haugwitz (Komtessen), Helga Weillejus (Mamma), Lise Loytved (Løyer) og Märta Stjernsvärd (Svigermor) samt hjælpelærer Ingeborg Jessen (Jess) – tidligere elev på skolen. På dette tidspunkt kunne ingen vide, at netop Søren og Jess skulle blive ejere af Spejderskolen og følges ad resten af livet.

Lejrliv i 40'erne

29. skoleår 1950-51 foran Spejderskolen

1950'erne

Nu gik det stærkt på Spejderskolen. Der blev flere og flere elever, der byggedes om og byggedes ud. Dagene fløj afsted, og pludselig var det ene efter det andet skoleår forbi, og i 1957 var indlæggene i årsskriftet spejderskolens Elevsamfund "De glade i landet" nødt til at være få og korte, fordi medlemslisten tog al pladsen.

Brevskrivning til dem derhjemme

Jess gjorde sig i 50'erne tanker om den forandrede og forjagede verden.

"De yngste af Jer ved, at jeg saa ofte har sagt til Jer, at vi engang imellem skal standse op og se os omkring og se paa os selv – se, om vi i al vor travlhed blot jager gennem livet eller om vi ogsaa naar at se alt det, vi kan glæde os over og som kan berige os, se, om vi virkelig naar at leve." "Tænk (...) paa, at vi har kun eet liv og derfor gælder det for os at faa noget godt ud af det, og om, at vi hver eneste dag vokser bare et lille stykke."

Men selv om det gik stærkt forblev nogle ting de samme. Som for eksempel gensynsglæden ved jubilæer, gammel elevdag samt turene til Hylkedam.

Gensyn og kan I huske

Når man genså hinanden efter mange år, var det fast kutyeme at gætte på, hvem der var hvem, og efter gætterierne var der præsentationsrunde, hvor hver især skulle fortælle om man var gift/skilt, hvad man bestilte, om man havde dyr og hvor mange etc. En elev fra 26. årsgang skriver i 1950 således: *"Det gav anledning til mange overraskelser og megen munterhed, og da lille spinkle Louise forkyndte, at hun havde 4 sønner, og den ældste var kornet på Kronborg, var vi alle ved at miste mælet. Da turen kom til Boserup, maatte hun tilstaa, at hun ikke engang havde en hund, og det skuffede os dybt – ihukommende hendes grænseløse kærlighed til Bes' gamle hund Gorm."*

Ligeledes hørtes der overalt: Kan I huske? når de gamle elever blev samlet igen. I 1953 beskrev Runge det således: *"Kan I huske vor ukyndighed i begyndelsen? Det at fyre i et komfur var for mange en vanskelig opgave, så der kom alt for meget 'kanel' på grøden. Da de første*

Det har i mange år været en tradition at sende julekort. Motiverne var samtidig en reklame for skolen. 5 lærere på tur – 1951

fisk skulle renses, men ikke ville og sprang ned på gulvet, rensede Krumme ikke fisk den dag. Eller da Alison lå på gulvet og skrællede kartofler – eller når Trine kom med fingeren, og så ve’ den arme, der havde glemt at tørre af.”

”Kan I huske alle de mange dejlige aftener rundt om ’bålet’ i hjørnestuen, både de mere muntre, men måske bedre de mere stille bål, der talte til os om, hvad vi var her for,

og hvad vi kæmpede for.” ”Eller de dejlige traveture med Søren til Faaborg, til Arreskov slot, rundt om søerne og ud i skovene. Og så fejrede vi rigtig jul – længe før kalenderes jul. Vi hentede gran, lærerinderne pyntede hele huset, og nisserne begyndte at vrimle frem, og så lærte vi engelske julesange og salmer. Vi var til forevisninger i, hvordan man pynter op til julen og hvordan man laver marcipanfigurer (uhm, uhm), og hvorledes en gris parteres. Kan I huske da luciabruden kom med friskbagte luciabrød kl. 5.30 om morgenen. Hvem gned ikke øjnene den morgen? Og alle forberedelserne kulminerede i den store julemiddag og hygge bagefter.”

Og sådan kunne man blive ved. Gad vide om det ikke stadig er sådan i dag på skolen, når gamle elever mødes? Det kan være, oplevelserne er nogle andre, men mon ikke minderne er lige så tydelige?

Hylkedam

Spejderskolen tog gerne på tur til Hylkedam flere gange i løbet af et skoleår, men der var en særlig tradition for, at man tog afsted til hytten i starten af et nyt skoleår for at ryste eleverne sammen som et hold.

”Selve Hylkedam er en ret stor hytte med to sovesale ovenpå, en stor og en mindre, hvor man sover på madrasser på gulvet, og nedenunder en stor pejsestue, Gilwellstuen, en mindre, Akela’s Hule hedder den vist, og en stor stue for førerne, foruden et ret godt køkken og to vaskerum, ’Hønen’ og ’Hanan.”

Dagen på Hylkedam startede med morgenvækning af Jess og derpå udendørs morgengymnastik. Så skulle alle vaskes og have tøj på og derpå havde nogle morgenfriske fra 1. patrulje sørget for morgenmad. Så stillede man sig på række, og en og efter en vaskede man op, dernæst morgensang og så stod den på patruljevise rengøring. Det var nemlig en forudsætning for at

låne hytten, at man gjorde den hovedrent. Så blev der skrubbet og skuret og pudset vinduer. Omkring middag var de fleste færdige, og så var der tid til at nyde livet. Om aftenen var der ild i pejsen, og der hyggede man sig med sang. Når det var godt vejr, var der lige plads til en aftentur, inden man gik til køjs. Allerede kl. 03.00 stod de mest morgenfriske op for at opleve solen stå op. Efter en smuk men til tider kold fornøjelse fik eleverne lidt varmt at drikke, inden de tog en lur i poserne igen. Kl. 10 stod de atter op, og så stod den

på terræn-træning. *"Vi blev delt i hold på 4. To fra hvert hold skulle lægge en kort tur for de to andre og forklare ruten for dem ved hjælp af små tegninger af særlige genstande i terrænet – et træ, en sten, el. l. – medens de to andre lavede spid til snobrød, eller hjalp med det fælles glødebål. Når turen var lagt, byttedes der roller, og de to andre skulle nu følge de små tegninger, der betegnede ruten. Til sidst stegte vi alle pølser med snobrød om og spiste holdvis vores frokost i det fri."* Skrevet af Kaa i 1951.

Snobrødsbagning over sagte ild

Og så var der hende der

- bagte en 'solskinskage', der blev til en solformørkelse
- for første gang skar en torsk op og fandt en velvoksen sild i den, hvorefter hun udbød: *"Sagde jeg det ikke nok, her kan du se, torsken føder levende unger!"*
- fortalte at gøgen lagde 8 æg og at hunnen ikke så ret meget til hannen og derfor selv måtte ruge æggene ud!
- sagde: *"tænderne er et fordøjelsessekret"*
- indførte 'vibefedt' som skønhedsmaske
- syede på prøveklud, da de andre rejste på påskeferie!

39. skoleår 1960-61

1960'erne

1960'erne var slutningernes årti, men også de nye begyndelsers årti. I 1962 kørte det sidste persontog mellem Ringe og Korinth. Herefter kom man til skolen med bus, men nu også med egen bil. Ligeledes afholdt man for sidste gang i 1963 de traditionsbundne håndboldkampe på Spejdermarken ved Arreskov Sø. Traditionen startede i parken ved Brahetrolleborg og flyttede fra starten af 1930'erne til Spejdermarken.

Bussen med spejderpiger

Lærerinderne klædt ud som elevværelser, med vaskefadene på hovederne

Disse kampe, der var rene kostumefester, blev nu fra 1964 afløst af diverse underholdende indslag – blandt andet visning af film og lysbilleder samt parodier af forskellige slags.

Efter linnedet var vasket og tørret, skulle det rulles og lægges sammen

Midt i 60'erne var man på lejr tur på Fænø for sidste gang. I Spejderskolens dagbog skrev Jess om en af de sidste ture: "Vi havde en alletiders lejr med masser af sol og med masser af myg – nogle få modige elever sprang med lærerinderne i Lillebælt morgen og aften, Kirsten fra Horsens kom og fortalte om naturen, mange elever badede midt på dagen i solskin, – ture langs stranden, lejr bål om aftenen, – solbrændte arme og rygge, masser af fregner, mad nok, fint indrettede patruljelejrpladser, instruktioner i meget forskelligt, og tiden gik hurtigt."

Selve Spejderskolen gennemgik også fornyelser igennem 60'erne. Der blev igen bygget om og bygget ud, og flere og flere moderne maskiner vandt indpas på skolen. Lige fra et Jenny-gaskomfur, varmeskab, ovne med lys og

En ny Nilfisk støvsuger. Så blev det ikke meget bedre

timer i løbet af ugen, så de må planlægge deres arbejde efter det, og også sådan at de får nogen fritid, og får tid til at komme i luften."

I 1963 holdt Spejderskolen sin 40 års jubilæumsfest, og folk flokkedes til fra fjern og nær. Der var blandt andet besøg af Peter fra Lillehammer, Lulle fra Oslo, Kippe fra Malmø, Serena og Molly fra England og Kitte fra Kenya som alle var 25 års jubilare. Disse jubilare forærede skolen et træ – en Meta-Sequia – der blev plantet i haven. Der var i alt 219 personer til bords i telte på pladsen foran skolen. Udsmykningen bestod af bøgeløv og engkabbelejer, og middagen var traditionen tro stadig tomatsuppe, forloren hare og nu fløderand med frosne frugter.

minutur, ny støvsuger til sågar et fjernsynsapparat. Og en gammel drøm om at indrette et mindre køkken svarende til en familie gik i opfyldelse. "... 2 elever laver nu mad der til sig selv og 4 kammerater i en uge. De skal selv lægge planer for hele ugen og beregne pris (de får en bestemt sum pro persona pr. dag), og gøre indkøb og lave al maden incl. bagning og pålæg samt føre et regnskab, der skal godkendes." "De 2 'husmødre' skal samtidig passe alle de alm.

Et par år senere lod dronning Ingrid hvervet som formand for Pigespejdernes Fællesråd overgå til sin datter prinsesse Benedikte.

Dronning Ingrid havde et nært forhold til Spejderskolen og havde været på besøg flere gange, både officielt og uofficielt. Prinsesse Benedikte har også besøgt skolen flere gange. Dronning Ingrid og senere prinsesse Benedikte fulgte meget med i Spejderskolens liv. I sin tid var det Jess, der havde sat den daværende kronprinsesse Ingrid ind i Spejderbevægelsens arbejde.

Jess var højt placeret i korpset og sekretær i Pigespejdernes Fællesråd. Samtidig var Jess fra Sønderjylland, og netop denne landsdel stod dronning Ingrids hjerte nær.

I 1966 strømmede endnu flere gæster til skolens fest for gamle elever, så mange så "Skolen bulede faktisk. De ellers så nydelige lodrette vægge bulede ud på de særeste steder. Værst gik det ud over gymnastiksalen, som var mildes talt proppet, og der var ikke een, der betvivlede Jess' ord, da hun sagde, at hun ikke havde anet sine levende råd, hvis der havde meldt sig 10 mere."

Den store tilslutning til disse gensynsfester blev taget op på årets generalforsamling i elevsamfundet, og man besluttede sig for kun at invitere jubilarene til hele weekenden, de andre måtte så nøjes med et endagsbesøg om søndagen.

Fra skolens start var det Naka Haugwitz, der stod for samaritter-uddannelsen på skolen. Efter hendes død overtog den lokale læge dr. Krogsgaard undervisningen. Han stoppede med at undervise skolens elever i 1968 med 47. skoleår for 22. gang. Herefter overtog hans efterfølger dr. Engelstoft. Dr. Krogsgaard fortsatte som censor til eksamenerne.

Gæstebog fra besøg i 1963

En af dem, der både blev fejret og som i slutningen af 60'erne forlod Spejderskolen, var Johannes. Johannes var skolens altmuligmand, og posten i Korinth kunne skrive under på, at Johannes var den person med flest pigebekendtskaber. Han fik nemlig altid mange kort og breve fra 'de små frøkener' som han kaldte dem. Johannes kom til Spejderskolen d. 1. juni 1942, og i 1967 kunne

han således fejre 25-års jubilæum på skolen. Om jubilæet skrev Jess, at han altid var parat til at hjælpe og altid kun havde venlige ord tilovers for både andre ansatte på Spejderskolen såvel som eleverne. *"Utallige bemærkninger om dagens vejr er blevet udvekslet, utallige poser bolcher er blevet fordelt – mange skrå er blevet brugt, uendelige bunker af papir er blevet brændt, masser af træ er blevet stablet og savet, – og mange 'små frøke-ner' har han sagt goddag og farvel til."*

D. 1. juni 1967 blev Johannes fejret på behørigt maner. "Han blev afhentet af os alle og anbragt i 'Sofus', der var pyntet meget festligt, og hvori der stod en god lænestol til ham. Færdslen på hovedvejen standsede for at se det festlige optog, og efter han var blevet 'bekranset' med en flot dekoration af Spejderskolekort på et bredt rødt bånd, steg han til vogns, og det festlige optog med signalhorn, trommer, flag og megen larm gik til skolen,

hvor vi spiste morgenmad. Johannes fik en lænestol af os, og af eleverne fik han en flaske, og så blev han kørt tilbage til sin stue, lænestolen blev anbragt, og festoptoget trak sig tilbage til dagens arbejde og forberedelser til festmiddagen kl. 12."

I julen 1967 havde Johannes været syg, men han ville være på skolen, når eleverne kom tilbage efter juleferie. Han var dog slet ikke rigtig kommet sig, og han måtte tage til familien i Hårby. I løbet af 1968 stoppede Johannes på Spejderskolen og blev boende hos familien i Hårby.

Som en lille krølle på 60'erne der i slutningen af Spejderskolens Dagbog fra 1968, at genboens kat endnu engang havde fået killinger – *"killing nr. 5016, 5017 og 5018"* – så noget var da stadig, som det plejede.

*Samaritterkursus
fra dr. Krogsgaards
undervisningstid*

49. skoleår 1970-71

1970'erne

I 1970'erne gjorde man status. Det var blandt andet det årti, hvor Søren og Jess gjorde forberedelserne til at stoppe som ledere af Spejderskolen, og hvor Spejder-skolen blev en selvejende institution.

Lykkeper (Else Lykkeberg) sammenlignede i 1975 skolen, med dengang hun selv var elev her i 1933. Da hun var elev i 11. skoleår var der tit mangel på vand, fordi brønden løb tør eller fordi pumpen gik i stå. Så måtte man køre til stationen og hente vand i mælkejunger. I 1975 havde Korinth fået sit eget vandværk, så nu var man ude over det problem. Køkkenet var blevet moderniseret med et komfur, "hvor man skifter gear". "Det er noget med, at man kan løfte og sænke risten, så ilden kommer helt op under gryden eller ned i bunden af komfuret, så nu koges her suppe i første gear, steges i andet gear, og bages i tredje gear." Komfuret leverede også varmt vand til hanerne i køkkenet, og opvaskekøkkenet var nu udstyret med et varmeapparat, så køkkenholdene ikke behøvede at gå med knævarmere og sivsko om vinteren.

I 1975 havde Søren været husholdningslærer i 40 år, og Jess filosoferede over, at Søren i alt måtte have undervist i 10.000 arbejdsdage, have haft omkring 1.300 elever, havde serveret 34.200 måltider, selv havde drukket " $\frac{1}{2}$ liter kærnemælk pr. dag = 6000 liter! – (og i samme tidsrum kun har drukket $\frac{1}{2}$ øl!)" Jess regnede sig også frem til, at Søren måtte have sagt: "Ja, så må du gerne gå" 150.000 gange til 1300 elever, der havde slidt 2600 karklude op. Jess mente ligeledes, at hvis Søren skulle have et våbenskjold, måtte det indeholde en dejskraber, et måleglas, et par travle fødder og hænder, noder – fordi hun altid nynnede – samt et hjerte på grund af det store hjerte, Søren havde.

Årets gang

Hvert år i årsskriftet berettede Jess om årets gang på Spejderskolen. Her er et lille udpluk:

27.6.75 Vi tog afsked med Janne, der har været husholdningslærer i to skoleår og med 'TH' (53. sk.) der har været hjælper i 54. skoleår, – og det er jo altid trist at tage afsked med dygtige og glade medarbejdere – men de havde jo begge to 'nogen' der trak i dem!!

29.8 mødtes vi så igen efter en god lang og meget varm sommerferie. En ny lærer blev budt velkommen, – nemlig husholdningslærer Axel Justesen, der skulle overtage Jannes arbejde. (Sig nu ikke, at der ikke findes modige mænd i Danmark!) Og så gik vi ellers i gang med at få alt parat til de nye elever.

8.9 Der skal jo forklares mange ting til nye elever – og dette hørte jeg i forbifarten Søren sige til en elev der skulle fylde opvaskemaskinen: ' – og sæt tallerkenerne således, at de står med 'ansigtet' mod hinanden!! (Kan I ikke lige høre det?)"

9.9 Var eleverne ved at føle sig hjemme i huset, de larmede gevaldigt, også 'Prinsesse -to-ben' (ellers afdød) og så blev der sandelig danset folkedans i hjørnestuen så også mit skrivebord dansede!! Hvad dette hus dog har holdt til!

26.10 opdagedes det, at vi i år har en elev der er blevet bidt i fingeren af en muldvarp!!

20.11.76 var eleverne på ture i skovene, nogle kom til Sortesø, hvor man fandt mystiske friske indvolde, der satte fantasien i ret så kraftige svingninger! – Axel blev alarmeret, – men kunne berolige med at det ikke var mord, men var jægeres efterladte rådyrindvolde!!

5.12 viste Søren marcipan, – og sandelig om nisserne fra loftet netop fandt ud af det var denne dag og forskrækkede alle ved deres lidt larmende tilsynkomst! – Om aftenen pyntede vi skole, – efter 'slukketid' – og det var sjovt at se, at alle døre til elevværelser var 'dekorerede' med sokker, – det kunne Søren og Axel ikke stå for, så der blev puttet noget godt i hver sok!

7.12 fejrede Reventlow Division sin 5 års fødselsdagsfest hos os, – der var fuldt hus og det blev en glad aften med bl.a. folkedans.

13.12 kom igen en Lucia og hendes terner, – de startede kl. 5.15!!

17.12 var alle på juletur i skoven, og da de kom hjem, skulle de finde 'gemte julenisser' – det gav anledning til flere chok da det opdagedes, at det var levende nisser: Sørens blåmejsler!

20.12 efter travlhed og pakning var der julemiddag, – (der var i hvert fald eet par bukser hvis lynlås sprang!)

Spejderskolens fremtid

I årsskriftet fra 1976-77 informerede Jess de gamle elever om de tanker, hun og Søren havde gjort sig om Spejderskolens fremtid, når de ikke længere skulle være ejere af Spejderskolen. Den eneste mulighed for Spejderskolens overlevelse var, at man oprettede en selvejende institution. En flok på 7 personer bestående af en blanding af gamle elever samt af folk fra egnen fik til opgave ud fra Undervisningsministeriets vejledning, at gøre forberedelser til oprettelse af en selvejende institution. De 7 personer var: Merete Aarup, Odense (30. sk.), Bodil Engelstoft, Korinth, Inga Dahlsund, Rudkøbing (28. sk.), Lis Olesen Larsen, Lyngby (31. sk.), Karen Lindegaard, Korinth, advokat Anders Lauersen, Faaborg og Lisbeth Navntoft, Virum (46. sk.)

Den 5. november 1976 blev der holdt møde på Spejderskolen, hvor der blev fremlagt vedtægtsforslag for den nye selvejende institution 'Spejder-Husholdnings-skolen i Korinth'. Bestyrelsen blev valgt og formand blev Merete Aarup (Teddy). 20 juni 1977 blev vedtægterne endeligt godkendt af Undervisningsministeriet. I årsskriftet Spejderskolens elevsamfund fra 1982 kan man læse de nye vedtægter og formålet:

"Spejder-husholdnings-skolens formål er, inden for rammerne i lov nr. 259 af 4/6 1970 om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningskoler og efterskoler, jvf. lov nr. 337 af 18/6 1969 om statsstøtte til visse private skoler med senere ændringer, at drive en husholdnings-skole for unge i alderen 16-20 år med en almendannende uddannelse med særligt henblik på hjem og familie. Skolen skal drives på spejderbevægelsens idegrundlag og i overensstemmelse med Det Danske Spejderkorps' formål og arbejdsgrundlag."

En sådan ændring af skolens vedtægter, åbnede dørene for at søge statsstøtte, hvilket var godt for skolens økonomi. For at det hele kunne gå i orden, krævedes

der ligeledes en støttekreds og ved nogle ændringer i elevsamfundets love, kom elevsamfundet til at indgå som støttekreds.

I 70'erne blev der også bygget meget om. Første etape var dårligt nok slut, før den næste gik i gang, skarpt fulgt

af den tredje og sidste. Den bestod af motionsal, pejsestue og færdiggørelse af en sammenbygning af den nye og gamle fløj. I 1972 og 73 blev der bygget en ny fløj med værelser. Her er en billedserie af byggeriet. De er alle taget fra den samme vinkel, så man kan hele tiden gå ud fra nabohuset, Kaj Lykkesvej 7.

Byggeri af ny skolefløj – 1972

*Det færdige resultat stod klar til indvielse i 1973.
Samme år blev dette foto brugt til skolens julekort*

Belønningsmedaljer

Ved elevgeneralforsamlingen i 1979 tildelte Dronning Margrethe, den kongelige belønningsmedalje af 1. klasse med krone, til Jess og Søren. Medaljen er monarkens private belønningsmedalje og kan tildeles for lang og tro tjeneste.

Interiør fra de nye elevværelser – 1973

Indstillingen indledtes med: *"Bestyrelsen for Spejderskolen i Korinth på Fyn andrager Hendes Majestæt dronning Margrethe om at tildele forstander Ingeborg Jessen og husholdningslærer Ragnhild Jensen, Spejderskolen, Korinth, en fortjenstmedalje i guld, eller en anden høj offentlig anerkendelse, for lang, tro tjeneste på Spejderskolen og i Det danske Pigespejderkorps".*

Skolebestyrelsens formand overrakte medaljerne, og den 28. maj drog Jess og Søren til Christiansborg, for at komme i audiens hos dronningen og personligt takke for medaljerne.

Samme år blev der ansat en ny forstander, og Jess og Søren flyttede i hvert deres nybyggede hus i Faaborg – selvfølgelig som naboer. Jess døde d. 26. oktober 1994, og Søren døde d. 13. maj 2011.

Søren og Jess foran Spejderskolen med deres medaljer og buketter – 1979

59. skoleår 1980-81

1980'erne

Annemarie Jessen Møller (Rie) kom fra Århus og blev forstander i forsommeren 1979. I sin tale ved generalforsamlingen i maj 1979, sagde hun bl.a. *"Jeg er ikke spejder, men jeg håber at blive fremtidig spejder"*. Om det er lykkedes ved vi ikke, idet Rie stoppede på skolen efter kun et års virke, da hun efter skolens generalforsamling i maj 1980, bad bestyrelsen tage stilling til hendes og skolens fremtid. Rie ville gerne, at skolen skulle omdannes til en skole med en Erhvervsfaglig Grunduddannelse – det ville bestyrelsen ikke. To dage senere lagde hun sin opsigelse.

Birgit E. Jørgensen blev konstitueret som forstander 1. juli 1980 og fra nytår 1981 ansat som forstander. Hun var selv elev fra skolens 31. skoleår, havde arbejdet som husholdningslærerinde og siden været lærer på Spejderskolen igennem 20 år, så hun kendte skolen og arbejdsgangen godt, da hun takkede ja til de nye udfordringer.

1980'erne var hårde tider for de danske husholdningsskoler, da man tydeligt kunne mærke regeringens økonomiske stramninger og nedskæringer i tilskud. Det gav markant nedgang i elevtallene og dermed i indtægterne, så økonomien var mildes talt anstrengt. For at forsøge at øge elevtallet, blev det tilladt for drenge at søge om optagelse på skolen, og de første drenge deltog i skoleåret 1980/81.

Naboejendommen blev i 1982 sat til salg. Birgit Jørgensen og Birte Guldmann (Gulle) købte ejendommen for at sikre skolen muligheden for at overtage den, når økonomien blev bedre.

Med en god bankforbindelse fik man lov til at arbejde videre på at vende udviklingen. Udover at holde skolen ved lige, moderniserede man også for på den måde at holde f.eks. varmeudgifterne nede.

På Spejderskolen forsøgte man med mange tiltag i håbet om at kunne vende udviklingen, bl.a.

- blev personalet på skolens kontor på skift hele sommeren for at hverve nye elever
- begyndte man at optage drenge på husholdningsskolen. I 1984/85 var der 4 drenge
- deltog gamle elever i rengøringsweekend på skolen, så den var klar til nye årgange
- blev der lavet emnedage for at spare på lærertimerne
- fik man ekstra praktikanter og folk i løntilskudsjob
- øgede man samarbejdet med DDS
- blev der lavet PR strategier – på mange niveauer
- oprettede man kursusvirksomhed, bl.a. "Hvordan overlever vi 80'erne?" For at sætte fokus på skolen i hele landet. Det var kurser af varierende varighed fra 1 til 22 uger

Da de forskellige tiltag ikke hjalp nævneværdigt på elevtallet og dermed økonomien, begyndte bestyrelsen at overveje om skolen skulle lukke eller om der kunne ske ændringer, der kunne redde den.

Bestyrelsen besluttede at arbejde på at lave husholdningsskolen om til en efterskole. Efter flere års forarbejde lykkedes det i 1987, og skolen skiftede nu navn til Korinth Efterskole – Spejderskolen. Navnet Spejderskolen forsvandt ikke, men kom lidt i baggrunden, sandsynligvis fordi medlemstallet hos de tre største spejderkorps var kraftigt dalende. Fra 1985 til 2005 faldt korpsernes medlemstal fra i alt ca. 86.000 medlemmer, til kun ca. 59.000.

Bestyrelsen ændrede enkelte steder i de gamle vedtægter, som efterfølgende blev godkendt af undervisningsministeriet til brug for efterskolen. Der blev lavet en fortolkning af spejderbevægelsens idegrundlag og her fastslog man, at man fortsat ville drive skolen som en spejderskole.

Den primære kontakt til korpset blev varetaget af bestyrelsens to DDS-repræsentanter. Bestyrelsen indstillede Birgit til at fortsætte som forstander for efterskolen og til, at der blev ansat to lærere yderligere.

Skoleåret 1987/88 var nok skolens værste år. Skolens lærerstab blev reduceret til to lærere og Birgit som forstander. Bestyrelsen besluttede, at man fortsatte skoleåret med min. 10 elever, og man krydsede fingre for, at en ændring til efterskole kunne redde skolen.

Efterskolerne havde da haft fremgang i de sidste 30 år, hvor antallet af skoler blev fordoblet og elevtallet tredoblet, – så man var enige i bestyrelsen om, at det var det rigtige valg, man havde truffet.

Tillæg til skolens vedtægter i 1987:

"Ved at give de unge lejlighed til at dyrke friluftsliv, ønsker vi at give dem oplevelser og kendskab til naturen og lyst til at værne om den. Gennem spejderbevægelsens internationale netværk ønsker vi at fremme fredelig samarbejdssammenholdelse på verdensplan."

*Skolen fik
i forbindelse med
navneændringen
lavet et nyt
logo*

69. skoleår 1990-91

1990'erne

Nu begyndte det at gå noget bedre og elevholdene blev fyldt op. Skoleåret 89/90 startede med 42 elever, 26 piger og 16 drenge – et stort flertal af dem var eller havde været spejdere.

Da skolen blev ændret til en efterskole, var eleverne noget yngre end tidligere. Der blev undervist på 9. og 10. klasses niveau med efterfølgende eksamener. Skolens venner hjalp med at være tilsynsførende ved de skriftlige prøver. Efter endte prøver tog hele skolen i en årrække på en udenlandstur, inden skoleåret sluttede. Skolen har bl.a. været i Ungarn, Skotland og Baltikum.

Efter første efterskole-år var der behov for en del reparationer af bl.a. de pudsede vægge, som håndværkerne måtte udbedre i skoleferien, idet efterskoleeleverne var mere hårdhændede ved bygninger og inventar, end husholdningseleverne havde været.

Skolen begyndte at mangle plads, idet efterskoleeleverne havde brug for meget mere værksteds- og aktivitetsplads end husholdningsskoleeleverne. Bag Spejderskolen på

Trollesvej 7 lå et gammelt træskoværksted med bolig til. Det blev sat til salg i 1990, og skolen købte bolig og værksted. Boligen blev indrettet til forstanderbolig for Birgit, og værkstedet blev i årene efter indrettet til brug for nogle af skolens aktiviteter, bl.a. et træværksted og et spejderlokale. I dag bruges det gamle værksted fortsat flittigt, og boligen er udlejet.

Efterskolens klatrevæg, så man kunne øve sig til udenlandsturen

Spejdere på løb

Økonomien begyndte at se mere lys ud med et lille overskud i 1990 regnskabet, da de enkelte årgange var nærmest fuldt booket, men så kom der nye besparelser fra ministeriets side. Man prøvede at omlægge skolens lån, men det fik man ikke held med, så de næste 3-4 år skulle der igen spares, og man fik igen gamle elever til at give en hånd med ved den årlige hovedrengøring.

Nytår 1993 blev der vedtaget en lov om, at kommunerne skulle give et tilskud på min. 250 kr. pr. uge til efter-skoleelever. Det steg året efter til 255 kr. For langt de fleste betød det, at opholdet blev billigere.

I februar 1992 fik bestyrelsen besked om, at en enkefru Herskind fra Svendborgvej i Faaborg havde testamenteret skolen ca. 700.000 kr. En donation der var en god hjælp i en økonomisk trængt tid, hvor skolens ledelse kort tid før havde opsagt samtlige lærere på skolen. Da beskeden om arven kom ledelsen for øre, blev hele personalegruppen genansat.

I 1994 blev endnu en bolig på Trollesvej sat til salg. Skolen kunne godt bruge den, men økonomien var ikke til det. Man var så heldig at "Fonden af 23. april 1963", købte den og overdrog den til skolen. De næste 6-7 år blev den brugt til lærerbolig, inden den blev solgt igen. Kort efter hjalp "Fonden af 23. april 1963" skolen med et tilskud til nedbringelse af kassekreditten samt et tilskud til driften af Trollesvej 11. Fonden blev stiftet af Erik Østergaard, der så Sct. Georg som sit store ideal, som også hjalp uden at ønske noget til gengæld.

Det var hårdt arbejde for bestyrelsen, lærerne og ikke mindst skolens leder at være på forkant med skolens budget og regnskab hele tiden. I november 1992 samledes man til en fællesweekend under mottoet "*Fremtiden skabes af den, der ser den*". På baggrund

af fællesweekenden blev der oprettet forskellige selvstyrende udvalg, blandt andet ansættelsesudvalget, der sørgede for at alle ansatte fik et ansættelsesbrev og derudover skulle ansætte nyt personale.

Ved udgangen af 1993 meddelte Birgit, at hun ønskede at gå på pension, når det nye skoleår skulle starte. Bestyrelsen gik derfor straks i gang med at lede efter en ny forstander. Valget faldt på Axel Justesen, som siden 1974 havde været ansat på skolen som skolens første mandlige lærer.

Skoleåret 1994/95 betød nye udfordringer, idet der var flere tilmeldte end der var plads til. Man kunne vælge den nemme løsning og sige, at der var fyldt op, men i stedet valgte man at nedlægge fjernsynsstuen og lave den om til et fire-mands værelse. Skolen kunne nu huse 47 elever og lærerstaben blev udvidet til otte lærere.

Den øgede interesse for skolen betød, at der opstod et behov for større undervisningslokaler. I 1996 besluttede lærere og bestyrelse at lade en arkitekt se på hvilke løsninger, der kunne være. Vigtigt var dog, at arkitekten skulle bibeholde skolens atmosfære, og det skulle kunne ses, at det var en spejderskole.

Skolens økonomi tillod, at man i 1998 kunne renovere og udvide skolens gamle køkken, så det blev bygget til 8 patruljer. Det blev første fase af en større om- og tilbygning, som skolen gik i gang med. Bestyrelsen var i gang med at søge fonde, så man snart kunne komme videre med projektet. Fase to skulle være en ny spisesal og fase tre et nyt indgangsparti.

I takt med at der blev udarbejdet en virksomhedsplan og skolens vedtægter blev revideret, ændrede man skolens navn, til det man havde kaldt den i mange år, nemlig

”Spejderskolen – Korinth Efterskole”. Man enedes også om, at skolekredsen blev åbnet, så det også var muligt for venner af Spejderskolen at blive medlemmer, og ikke som før, kun for tidligere elever.

I september 1997 fyldte Spejderskolen 75 år. Der var arrangeret en stor reception fra kl. 11.30-14.00, og der kom gæster fra nær og fjern. Lokale beboere, byens børn, gamle lærere og elever, udenlandske venner, forretningsforbindelser og mange flere. Alle havde gaver med, og der blev sunget og hygget. Fyrmesteren i Tivoli havde lavet et stort kanonslag, som med tilladelse af politiet blev affyret, så hele byen kunne høre, at skolen havde jubilæum.

Om aftenen var der stor fest, først i Korinth Kino for indbudte gæster, med taler, sange og mere gaveoverrækkelse. Herefter gik man af en fakkellallé tilbage til skolen, til kransekage og vin samt jazzbal i gymnastiksalen. De sidste gæster gik hjem ved midnatstid. To måneder senere besøgte Prinsesse Benedikte skolen for at lykønske den.

Jubilæumsåret var også året, hvor Spejderskolen fik en ”konkurrent”. Brejning Efterskole var startet som spejderefterskole. Man blev enige

Til Gammel Elevdag har man næsten fra skolens start, afholdt lejrball i skolen, omkring Flammehjulet. Flammehjulet er et gammelt hestevognshjul, hvorpå der stod en masse stearinlys. Først i 1999 blev denne tradition afløst, af en fællessamling sidst på aftenen. En anden ”tradition” er, at det er skolen der sørger for at renovere og vedligeholde Elisabeth Flagstads og Naka Haugwichs gravsteder på Brahetrolleborg kirkegård.

Skolens logo i anledning af 75-års jubilæet – 1987

om, at det var godt med lidt konkurrence, og i stedet for at modarbejde hinanden, indledte man et samarbejde.

Efterhånden gik det lige så godt, men til generalforsamlingen i 1999 kunne Axel fortælle, at der til det kommende skoleår kun var tilmeldt 38 elever.

1999 var også året, hvor undervisningsministeriet kom på besøg. De gennemgik alle skolens papirer, som blev studeret og kontrolleret. Der var meget få bemærkninger til dem, men en væsentlig ting var der dog. Skolen måtte ikke forlange, at eleverne skulle være medlem af et spejderkorps, mens de var på skolen. Da skolen var en gruppe under DDS, blev der forhandlet en aftale igennem med dem, hvor det hed sig at lærerne skulle være medlem af DDS, og de elever, der ønskede at være medlem, kunne melde sig ind.

79. skoleår 2000-01

2000'erne

I Spejderskolens årsskrift fra 2000 er et indlæg med overskriften: *Hvorfor er Spejderskolen ikke allerede fyldt med elever til næste skoleår?* Et spørgsmål der fyldte meget i tiden. Årsagerne til de færre elever fandt man i to temaer: Spejderskolen med et meget veldefineret idégrundlag funderet i spejderbevægelsen henvendte sig til en for smal målgruppe, og at unge mennesker omkring årtusindskiftet forventede mere af et efterskoleophold end tidligere. Nu var det værdibaserede fællesskab ikke nok, den enkelte elev ville i højere grad end tidligere mærke: "What's in it for me?" Konklusionen i indlægget var, at der skulle nye spændende aktiviteter og arbejdsformer på skoleskemaet for at tiltrække flere elever.

Et af de første tiltag var en årlig spejderweekend, der skulle tiltrække spejdere fra hele landet. Årets tema var: Danmark gennem 1000 år. Det blev en stor succes.

Skoleleder Axel Justesen søgte nye udfordringer i et IT-selskab dannet af de frie skoler til at udvikle økonomi- og

elevstyringsprogrammer til skolerne. Skolen stod overfor at skulle have ny leder.

Jesper Bernhardt Petersen blev ansat som leder for Spejderskolen fra 2001. Jesper havde begge ben godt plantet i spejderbevægelsen og havde vilje og energi til at føre Spejderskolen ind i en ny tid. Forstander og bestyrelse arbejdede med strategien for skolen og satte kursen i en ny friluftsprøfil for Spejderskolen. Skolen indkøbte to store både og fik derfor brug for en grund ved vandet. På baggrund af fundraising, gaver og indsamlinger købte skolen en grund i Fjællebroen. På det pædagogiske plan blev der arbejdet med mindsettet og undervisningsformen på skolen. Det var en stor opgave for både medarbejdere, ledelse og bestyrelse at tilpasse skolens indhold i forhold til de udfordringer skolen stod i.

Jesper arbejdede på alle planer med udvikling af skolen. Igen ændrede lovgivningen sig, og der var også dengang forslag fremme om at afskaffe 10. klasse. Statstilskuddet faldt og særligt mindre skoler var udfordret af dette.

Der blev heldigvis langsomt flere elever på skolen i starten af årtiet, hvilket var godt og positivt. Antallet af spejdere på landsplan var igen på vej op i 2005. Der slog man fast, at skolen var og forblev en Spejderskole!

Ministeriets stærkere fokus på indholdet af skolefagene og flere obligatoriske fag udfordrede den frie efterskole. Det betød, at man på skolen måtte gå tættere på skolefagene. Det var nødvendigt at tænke kreativt og vurdere det faglige udbytte af alle skolens aktiviteter.

Samfundsmæssigt var der et særligt fokus på en skoles holdning til og rammer for, hvordan unge kan og bør leve et sundt liv. Spejderskolen blev røgfri, en kostpolitik og mere motion kom ind i skoleopholdet.

For skolen var det også vigtigt at beholde styrken ved at have en stor gruppe tidligere elever, der ville skolen og arbejdede på, at skolen kunne bestå på en relevant

måde. I 2004 havde man nedlagt "De glade i landet", og en ny organisation af dette fællesskab skulle udarbejdes.

Skolens rammer og måde at arbejde på blev udviklet hen over tiåret.

I 2009 havde Jesper i årsskriftet igen fokus på de værdier, Spejderskolens elever fik med fra efterskoleopholdet. Jesper fokuserede på fællesskabet, der forberedte til livet, de sociale redskaber den enkelte fik med sig, der gav afsættet for at kunne tage de personlige valg, og grundlaget for livsduelighed, der kunne styrke den enkelte, så den enkelte kunne bidrage i fællesskabet. Jesper søgte nye udfordringer i 2010. Han skulle nu være direktør hos SIMAC i Svendborg. Skolens bestyrelse stod overfor at skulle ansætte en ny leder ved indgangen til et nyt årti.

Fra 2 elevers vinkel så livet på Spejderskolen i 00'erne således ud:

"Introturen betød meget for vores sammenhold, da man opdagede sine nye kammerater i anderledes situationer, som f.eks. de lange sejlture, hvor der var frit rum til at snakke med hinanden og i de situationer, hvor vi var trætte, våde og kolde (det kan være sådan noget der styrker sammenholdet). Det de fleste nyder ved at være her er at man får et medansvar ikke blot for sig selv, men også sine kammerater og at få hverdagen til at være udholdelig." "Vi har tit oplevet hvad demokrati betyder på vores elevmøder, hvor alt fra rengøring til latterlige men sjove idéer er kommet på banen. Vi har lært rigtig meget indtil videre og vi har lært at respektere andres sjove vaner." Vibeke og Mette, 80. årgang.

En elev beskriver det nye fag Kok-amok

"I starten havde jeg regnet med at timerne skulle foregå, som på min gamle skole, hvor vi hver time mødte op,

fik ens opskrifter så vi alle lavede det samme og så spiste vi maden til sidst. Men til min overraskelse blev dette forløb i år noget helt andet. De første par timer skulle vi lave pizza, lasagne og andre 'ungdomsretter', det er jeg sikker på de fleste elever kan bruge fremover. Men efterhånden havde vi lært at læse opskrifter og fik større udfordringer. Vi skulle undersøge noget om krydderurter, lægeurter og giftige urter, så skulle vi fremlægge det i små grupper. Vidste du fx at ingefær er giftigt og at hvidløg er god mod åreforkalkning? Under samme emne fik vi lov til at eksperimentere med forskellige krydderier i krydder retter. Resultaterne blev ret interessante." Helle Vibeke Thor Straten, 80. årg.

Kok-amok på gourmetlinjen i 1990'erne

89. skoleår 2010-11

2010'erne

Ved indgangen til 10'erne skulle skolen have ny leder. Jesper Bernhardt Petersen stoppede den 1. oktober 2010. Carsten Henriksen, der var lærer på skolen, blev konstitueret som forstander, og et stillingsopslag til ny forstander blev udarbejdet. Skolens bestyrelse fokuserede på både fortsat udvikling og en videreførelse af de grundlæggende værdier på skolen.

*"KORINTH EFTERSKOLE – spejderskolen søger forstander
På Korinth Efterskole – spejderskolen vil vi kendes på, at vi med udgangspunkt i spejderbevægelsens principper, udvikler skolens elever til selvstændige og ansvarlige unge. Unge, der er parate til at møde fremtidens udfordringer, og som gennem tiden på efterskolen får et godt afsæt til at gennemføre en ungdomsuddannelse.
Efterskolens nye forstander vil få vide muligheder for at sætte tydelig retning og nytænke skolens måde at arbejde på. Skolen har en lang historie, gode og engagerede medarbejdere, der ser frem til at være med til fortsat at udvikle skolen".*

Frands Andreas Bruun blev ansat som ny forstander i maj 2011. Han kom fra et job som afdelingsleder i en sønderjysk ungdomsskole, men desværre blev det ikke muligt for Frands at samle hele familien i det fynske, hvorfor Frands søgte tilbage til et skolelederjob i Jylland. Carsten Henriksen og Conny Stick blev sammen konstitueret som ledelsesteam på skolen, og en ny rekrutteringsproces blev gennemført.

Valgfaget "Friluftsleder" så dagens lys i skoleåret 2012/2013. Her kunne eleverne planlægge og afholde en uges sommerlejr på skolen og samtidig lære om projektstyring og samarbejde. Det blev en stor succes, og året efter blev det et obligatorisk fag for alle. I dag er det ikke længe på skoleskemaet, men har udviklet sig til Camp Korinth. Camp Korinth er en sommerlejr som tilbydes alle børn og unge mellem 10 og 14 år. Den bliver planlagt og udført af Camp Korinth-teamet, der består af tidligere og

Der hygges i det fri

Aftenstemning i bålhytten

nuværende elever fra efterskolen. Det er fem dage med aktiviteter og oplevelser i det fri.

Henrik Madsen blev den næste skoleleder. Han havde deltaget i Spejdernes Lejr 2012 og samarbejdede der med elever fra skolen. Han fik smag for både spejderlivet og spejderskolens muligheder. Henrik var uddannet lærer på Zahles seminarium og havde tidligere arbejdet med forskellige undervisningsjobs. Han var forstander på Korinth Efterskole fra 2012 til 2016. Han havde stor erfaring med tilberedning af finere mad og havde gode

ideer til, hvordan skolens gamle traditioner med god husholdning skulle videreføres. I løbet af de år, begyndte skolen med deres nuværende udeskole-periode.

De første år der var udeskole, overnattede man i telt, fra skoleårets start til efterårsferien, man lavede mad over bål osv. Man overnattede i telt, lavede mad over bål osv. De efterfølgende tre år, varede udeskolen kun i en måned. Fx startede skoleåret 2016/17 med fire uger i telt, hvor eleverne kun medbragte det, de havde brug for i en teltlejr. Mobilerne blev afleveret, og eleverne

*Pionerarbejde i
faget Spejderliv*

blev fordelt i patruljer, der sammen byggede lejren op. Der var mulighed for at lave mad over bål i bålhuset, eller over gasblus ved et dertil bygget raftekøkkenbord. Den faglige undervisning foregik ude i de fire uger – i et telt på skolens grund. Inkluderet i udeskolen var dette år også en cykeltur til Valdemars Slot med to overnatninger på Thurø.

Når perioden sluttede, kom forældrene på besøg og medbragte resten af elevernes bagage og ting til værelserne, og eleverne blev nu indkvarteret. En af eleverne udtalte efter endt udeskole "Jeg kunne ikke forstille mig en bedre måde at starte skoleåret på. I løbet af de to uger på udeskolen får man så mange fantastiske venskaber".

Da Henrik stoppede for at søge nye udfordringer, var Klaus Wiinberg Andersen ansat som viceforstander. Klaus blev konstitueret. Et enig ansættelsesudvalg og bestyrelse ansatte derefter Palle Pors i april 2017. Palles store opgave var – sammen med bestyrelsen – *”at bidrage til at få øget elevtallet, inspirere til forandring og engagere både elever og lærere”*. Ansættelsen af Palle blev dog kortvarig, idet han fratrådte stillingen allerede ved samme års udgang. Han forlod spejderskolen for at blive som leder på Ørkildsskolen i Svendborg.

Endnu en rekrutteringsproces blev gennemført. Denne gang havde Klaus Wiinberg Andersen søgt stillingen som intern ansøger. Han blev i 2018 forstander på Korinth Efterskole. Han gik dog til nye udfordringer i sommeren 2020, hvor han startede som forstander på Ladelund Efterskole. Atter en gang skulle bestyrelsen ud i en proces for at rekruttere ny forstander, hvor skolens nuværende leder Henrik Vingaard Thrane blev ansat.

I løbet af vinteren 2015/16 blev skolens værdigrundlag gennemarbejdet, og det blev gjort synligt, at *”Korinth Efterskole – Spejderskolen er endog meget solidt forankret i de værdier fra spejderbevægelsen, som rigtig mange af vi frivillige omkring skolen brænder for”*. Efterfølgende gik bestyrelsen aktivt ind i arbejdet og startede Spejderskolens klan op, for de seneste elever.

Skolens logo fra 2016

Indtil 2017 var skolens navn: Korinth Efterskole – Spejderskolen, hvor det blev ændret til Korinth Efterskole. En ny hjemmeside blev lanceret, og man ventede spændt på om nogen havde set den. Det ville i så fald vise sig i september til *”efterskolernes dag”*. Skolen blev løbet over ende – 91 familier med tilsammen 391 personer, gæstede skolen.

Man holdt fast ved det nye kortere navn – Korinth Efterskole. Hovedvægten blev lagt på, at skolen var en efterskole, men bygget op på de grundlæggende spejder-værdier.

Korinth Efterskole gik ud af 2010'erne med en stabil drift og med et tilfredsstillende resultat på bundlinjen, så skolen var så fremtidssikret, som det var muligt. Samtidig med, at der var fuldt hus på skolen.

99. skoleår 2020-21

2020'erne

Både årgang 20/21 og 21/22 blev mærket af Covid-19. Eleverne blev af flere omgange hjemsendt og der blev lavet nødplaner, så alle kunne modtage hjemmeundervisning. Den daglige kontakt til eleverne bestod i perioder udelukkende af online undervisning. Al kommunikation på tværs af elever og personale foregik virtuelt, hvilket i sig selv var en udfordring. Personalet var derfor udfordret i en disciplin, der ikke var nogle erfaringer med, omend undervisningssituationerne blev håndteret meget flot. Kreative lærere underviste eleverne online i alle fag, både boglige og i praktiske fag som linjefag og valgfag. Eleverne var selv sagt også udfordret, og da mulighederne for at fornemme elevernes trivsel gennem skærmen var stærkt begrænset, var trivselsarbejdet meget vanskeligt. Perioden fik da også konsekvenser for nogle elevers trivsel, og flere stoppede deres efterskole år før tid end vanligt. En tendens mange efterskoler oplevede. I de perioder, hvor eleverne var på skolen, var der mange særlige for-

anstaltninger, så det blev et par meget specielle efterskoleår. Som konsekvens af Covid-19, blev der et par år i træk ikke afviklet gamle elevdage samt jubilarmiddage. Da dette først blev muligt igen, oplevede man på skolen stor interesse for at deltage i disse arrangementer. Behovet for at mødes igen var tydeligt at få øje på.

Skoleåret 2020/21 startede samtidig med skolens nuværende forstander, Henrik Vingaard Thrane, trådte til. Henrik havde flere års ledelseserfaring fra andre efterskoler, der primært beskæftigede sig med idræt, så udfordringen for ham bestod nu i at lære en ny kultur at kende. Ledelsen blev i januar 2021 udvidet med en viceforstander, Dorte Boe Christensen, som også havde flere års efterskoleerfaring. Tanken om at ledelse betragtes som noget man udøver i et team, blev grundlæggende for måden man tænker ledelse og samarbejde på. Teamtanken bredtes ud til medarbejderne, som i højere grad arbejder sammen om elevernes sociale, personlige og faglige udvikling. Der investeres i kompetenceudvikling

af ressourcepersoner, således man på skolen kan kvalificere samarbejdet omkring eksempelvis inklusion og ordblinde. En tankegang der både rækker ind i spejder- og efterskoleværdier.

Efter tre år med både 8., 9. og 10. klasses elever, har bestyrelsen og personalet besluttet, at man ikke fremover skal have 8. klasses elever, ud fra det faktum, at *"en lille skole med tre årgange er udfordret på nogle forskellige strukturelle og pædagogiske fronter"*. Hverdagen på skolen bærer på trods af dette præg af flere elever end tidligere. Årgang 100 (21/22) var den hidtil største årgang i skolens historie med 78 elever. I skoleåret 22/23 startede 80 elever. Flere værelser udvides til 3-mands værelser, og da spisesalen rummer plads til 80 elever, er grænsen for, hvor mange elever, der kan være på skolen, nået.

Elevsammensætningen består af ca. 50 % elever der har spejdererfaring, og 50 % der ikke har. Trods den mangfoldighed det afspejler, forventes det dog stadig af alle elever, at man kan gå længere vandreture samt sove udenfor i ca. 30 dage om året. De første små to uger af skoleåret sover eleverne udenfor i bivuker, de

selv bygger, hvorefter de flytter på værelserne. Udelivet udgør en væsentlig del af hverdagen, og vil gøre det fremover.

Fremtidens Korinth Efterskole rummer drømme og tanker om dialogisk undervisning, udeskole, natur og friluftsliv samt projektbaseret undervisning. Det værdimæssige afsæt springer ud af spejderværdier, et mangfoldigt, dialogisk og refleksiøvt læringsmiljø. For at dette kan realiseres skal skolens faciliteter opdateres, således rammerne er moderne og giver mulighed for at praktisere skolens pædagogiske praksis i hverdagen. Bestyrelse og medarbejdere arbejder hen imod en præcisering og justering af værdigrundlag mm., som falder på plads i skoleåret 22/23.

Ligeledes arbejdes der på at udvide skolens elevtal til omkring 100 elever indenfor en 3-5-årige periode. En lidt større skole vil styrke det økonomiske fundament og dermed potentialet for at folde ideerne ud i virkeligheden. Det vil øge mulighederne for at konsolidere skolen som en af Danmarks bedste efterskoler.

En kontaktgruppe fra udeskolen – 2022

Hygge i bivukken under udeskolen – 2022

Korpsets depot på Spejderskolen – 1938

De tætte bånd mellem DDS og Spejderskolen

En kort spejderhistorie

Spejderbevægelsen er en verdensomspændende ungdomsbevægelse. Den blev grundlagt i 1907 af Lord Robert Baden-Powell (BP). Spejderbevægelsens overordnede formål var dengang og nu at bidrage til at unge mennesker kan realisere deres fulde potentiale fysisk, intellektuelt, socialt og åndeligt. Grundprincipperne udtrykker spejdernes ansvar over for sig selv, over for gud og over for andre. Formålet er at udvikle og opdrage børn og unge til ansvarlige mennesker, gennem friluftsliv og patruljesystemet. Oprindeligt var spejderarbejdet kun for drenge, men i 1910 blev det også tilladt for piger at være spejdere.

I 1909 opstod den første danske drengespejderpatrulje og året efter blev den første trop startet. I 1910 fik den 13-årige Gerda Nyeland-Jensen fra København foræret en lommebog, der omtalte spejderbevægelsen. Hun syntes straks, det lød spændende, men hun blev vred, da hun opdagede, at det kun var for drenge. Derfor tog hun sagen i egen hånd. Hun tog sin lommebog med i skole på Marie Kruses Skole på Frederiksberg og viste den til veninderne, og hun og veninderne blev enige om at starte et PIGE-spejderhold.

Samtidig havde nogle piger på Østerbro og nogle på en kostskole i Hillerød fået samme idé. De mødtes alle i skovene nord for København og blev enige om at slå sig sammen til en trop.

Som souschef for Det Danske Pigespejderkorps, havde man sit eget brevpapir

Således begyndte de første danske pigespejdere at dukke op, først i København og så i Hillerød.

Pigespejderne stiftede deres egen bestyrelse i 1912 med grevinde Agnete Brockenhuus-Schack som præsident, og i 1914 blev hun spejderchef for Det Danske Pigespejderkorps (DDP). De følgende år spredte spejderbevægelsen sig i hele Danmark.

I 1920 blev Agnete Brockenhuus-Schack gift og forlod Danmark, og hendes afløser blev Johanne Marie Petersen (Willer) som spejderchef og Elisabeth Flagstad som souschef. Her startede en æra for Korinth og det Danske Pigespejderkorps, da Korpskontoret og korpsets depot (butik) fik adresse på Spejderskolen.

Spejderkorpset og spejderskolen

Spejderskolen og Brahetrolleborg var de første mange år omdrejningspunktet for Det Danske Pigespejderkorps ledelse og bestyrelse samt Spejderskolens ledelse. Først i 1940 åbnede pigespejderkorpset kontor i København.

Herefter flyttede Det Danske Pigespejderkorps (DDP) til Lundsgade 6 i København. Huset fik navnet "Pigespejderhuset".

Johanne Marie Petersen (Willer) var spejderchef for DDP 1920-1923 og var med til at starte og lede Spejderskolen det første skoleår.

Elisabeth Flagstad souschef for DDP 1920-1923 og spejderchef fra 1923- indtil sin død i 1938. Leder af Spejderskolen 1922-1938.

Hanse Møller leder af Spejderskolen indtil januar 1939. Hun var tidligere elev på Spejderskolen.

Naka Haugwitz var skolens leder til sin død i 1948. Hun var souschef for DDP 1923-1938 og leder af korpskontoret på Spejderskolen 1938-1940.

Hanna Holmblad Lund var spejderchef i 1939-1959. Hun havde været elev på Spejderskolens 2. årgang og senere lærer på skolen.

Ingeborg Jessen (Jess) var elev fra skolens 10. årgang og fra 1953 korpsets souschef. Den anden ejer og leder var **Ragnhild Jensen** (Søren), som var mangeårig lærer på skolen. De overtog sammen skolens ledelse og ejede skolen efter Nakas død i 1948.

Lensgrevinde **Lucie Marie Reventlow** var fra 1921-1933 bestyrelsesformand for Det Danske Pigespejderkorps. Hun og hendes mand lagde mange gange Brahetrolleborgs jorder til, så der fra 1922-1936 var et hav af lejre, turneringer og andre store spejderarrangementer i området.

Naka Haugwitz, Bess, Miss Warner og lady Olave Baden-Powell ved et besøg i København i 1938

I 1936 blev den sydfynske division døbt Reventlow Division som en hyldest til greven og lensgrevinden og deres store arbejde for korpset og ikke mindst opstarten af Spejderskolen.

Hendes Kongelige Højhed kronprinsesse Ingrid, blev i 1935 protektrice for Det Danske Pigespejderkorps og for KFUK-spejderne. Kronprinsessen deltog bl.a. i et patruljemøde og besøgte Spejderskolen i den anledning.

I 1936 blev der afholdt Jubilæumslejr på Brahetrolleborg med 1.700 spejdere, heraf 350 udenlandske spejdere, og

Dronning Ingrid besøgte Spejderskolen i anledning af skolens 60-års jubilæum. Her ses hun sammen med forstander Birgit Jørgensen – 1982

med besøg af bl.a. Lady Baden-Powell, der var verdensspejderchef for pigespejderne. Ligeledes besøgte kronprinsesse Ingrid lejren og boede i telt på lejren i et par døgn. Ved denne lejlighed overrakte hun den kongelige belønningsmedalje i guld til Elisabeth Flagstad.

Dronning Ingrid trak sig tilbage som formand for Pigespejdernes Fællesråd i 1965. Posten blev overtaget af hendes datter prinsesse Benedikte.

De tætte bånd mellem Det Danske Pigespejderkorps og Spejderskolen, husholdningsskolen og efterskolen i Korinth har igennem årene været til gensidig glæde for både spejderkorps og skole. Det har bidraget til tætte værdisammenhænge og pædagogiske sammenhænge, som har styrket udviklingen både af skolen og af korpset.

I 1980 fik man styrket sammenhængen endnu en gang ved at sikre, at to medlemmer i husholdningsskolens bestyrelse fremover skulle udpeges af Det Danske Spejderkorps. Det Danske Pigespejderkorps var i 1973 blevet sammenlagt med drengene i Det Danske Spejderkorps til et fælles korps – Det Danske Spejderkorps (DDS).

Det lykkedes at fastholde denne konstruktion igennem de kommende års lovgivningsmæssige ændringer. Lovændringer som var blevet besluttet i forlængelse af en større sag om en tvivlsom økonomisk og bestyrelsesmæssig sammenhæng imellem Tvind-skolerne. Den lovgivning vil i dag for eksempel forhindre, at en spejderchef både kan være spejderchef og bestyrelsesformand i skolens bestyrelse.

Oprindeligt var det naturligt og ikke til diskussion, at eleverne og lærerne på Spejderskolen også var medlemmer af Det Danske Pigespejderkorps. Det kunne dog ikke fortsætte, da skolen først blev husholdningsskole og senere efterskole. Skolen skal som en anerkendt friskole, der modtager tilskud fra det offentlige, være åben for alle. Her skal alle børn og unge kunne optages, og man må som skole ikke kræve, at elever eller lærere er medlemmer af særlige foreninger eller lignende for at kunne være en del af skolen. Det står således enhver elev og lærer frit for, om man er medlem i et dansk spejderkorps. I dette skoleår er ca. 50% af eleverne spejdere og medlem af et af de fem danske spejderkorps eller af FDF.

Forsider af
Spejderskolens
Elevsamfunds
blade "De glade i
landet"

Spejderskolens Elevsamfund

“De glade i landet”

Ved en spejderskoleaften for gamle elever på jubilæumslejren på Brahetrolleborg i sommeren 1936, blev det vedtaget at forsøge at oprette en forening for tidligere elever på Spejderskolen.

I løbet af de næste to måneder var der 74 gamle elever, der skrev sig på listen, og de 24 af dem deltog på Spejderskolens festdag den 26. september 1936 og var med til den stiftende generalforsamling. Foreningen kom til at hedde: Spejderskolens Elevsamfund “De glade i landet”.

Inden da havde Jess og Emmy Houby haft et møde med Elisabeth Flagstad for at forelægge hende planerne. Hun var positiv og så straks nogle muligheder for sammenhold blandt de gamle elever. Flagstad hjalp med udformningen af foreningens love. Jess og Emmy var enige om, at den skulle hedde Spejderskolens Elevsamfund, og Elisabeth Flagstad mente, at den også skulle hedde “De glade i landet” efter forfatter Mads Niensens digtsamling af samme navn, udgivet første gang i 1936.

Emmy Houby bød velkommen til den stiftende generalforsamling, der foregik på skolen. Jess fremlagde forslag til elevsamfundets love, og med enkelte tilføjelser blev både navnet og lovene vedtaget.

Ved det efterfølgende valg til bestyrelsen, blev den første bestyrelse valgt: Svigermor (Märta Stjernswärd), Ingse (Inge Ehrenskjöld), Emmy (Emmy Houby) blev valgt som

formand, en post hun bestred i 35 år og desuden blev Hønen (Hanna Holmblad Lund) og Jess (Ingeborg Jessen) valgt. Allerede året efter var der over 100 medlemmer i elevsamfundet, og i 1961 var der 546.

I starten var det årlige kontingent på 2 kroner. Dette skulle bl.a. hjælpe med at dække udgiften til et årsskrift med artikler og oplysninger til og fra gamle elever. Årsskriftet så dagens lys i 1936.

Den årlige generalforsamling blev afholdt samme dag som skolen holdt Gammel Elevdag.

Programmet for elevdagen/-weekenden var i omkring 25 år det samme: lørdag var der middag kl. 20 – menu: Tomatsuppe, forloren hare med tilbehør og fløderand med masser af frosne frugter og derefter lejrball. Søndag, morgensang kl. 8, generalforsamling i elevsamfundet kl. 11.30, middag kl. 13, håndboldkamp kl. 15 og afrejse i løbet af eftermiddagen.

Under punktet *eventuelt* på generalforsamlingen var der altid et fast punkt: Opstilling af hold til håndboldkampen. Det var en vigtig sag, for her ønskede alle at vise “de nye” at de “gamle piger” stadig kunne, til trods for at mange af dem ikke havde rørt en bold siden deres egen skoletid.

Hver årgang på skolen valgte en “tillidsmand”, hvis opgave var at være bindeled mellem skolen og sin egen årgang samt at forsøge at holde egen klasseliste ajour

med adresseændringer osv. På årets generalforsamling kunne tillidsmændene så fortælle, hvad årgangen evt. havde lavet det sidste år og om der var specielle hilsner fra nogle af "skolens" mange venner.

Elevsamfundet blev, da skolen blev anerkendt af ministeriet som husholdningsskole, skolens støttekreds, og den skulle nu vælge skolens bestyrelse. Det betød, at Spejderskolens Elevsamfund "De glade i landet" vedtog nye vedtægter på Elevdagen 1977.

Da skolen i 1988 blev ændret og anerkendt som efterskole, blev støttekredsen til efterskolens skolekreds.

På generalforsamlingen i elevsamfundet i 2003, blev fremtiden for elevsamfundet drøftet, og det blev besluttet at arbejde for at få en ny struktur, hvor elevsamfundet organisatorisk blev placeret som et udvalg under Spejderskolens bestyrelse. Det ville kunne give en stærkere tilknytning til skolen og være mere tidssvarende uden at miste indflydelse på skolens liv. Desuden kunne man bedre koncentrere sig om at planlægge jubilarmiddage for gamle elever, vedligeholde og styrke tillidsmandssystemet, arrangere tillidsmandsmøder og høre nyt om gamle kammerater. Dette blev vedtaget i 2004, hvor elevsamfundet som selvstændig forening lukkede efter 68 år.

Hen over de kommende tiår blev det vanskeligt at holde fast i tillidsmandssystemet – men de tidligere elevers stærke tilknytning til deres efterskole bestod.

Hvert år afholdtes "gamle elevers dag" og jubilarmiddage i forbindelse med efterskolens generalforsamling. Der udarbejdedes i lighed med de første mange år i elevforeningen, et årsskrift – med beskrivelser af hændelser i det seneste skoleår og formandens og lederens tanker om året der gik og fremtiden.

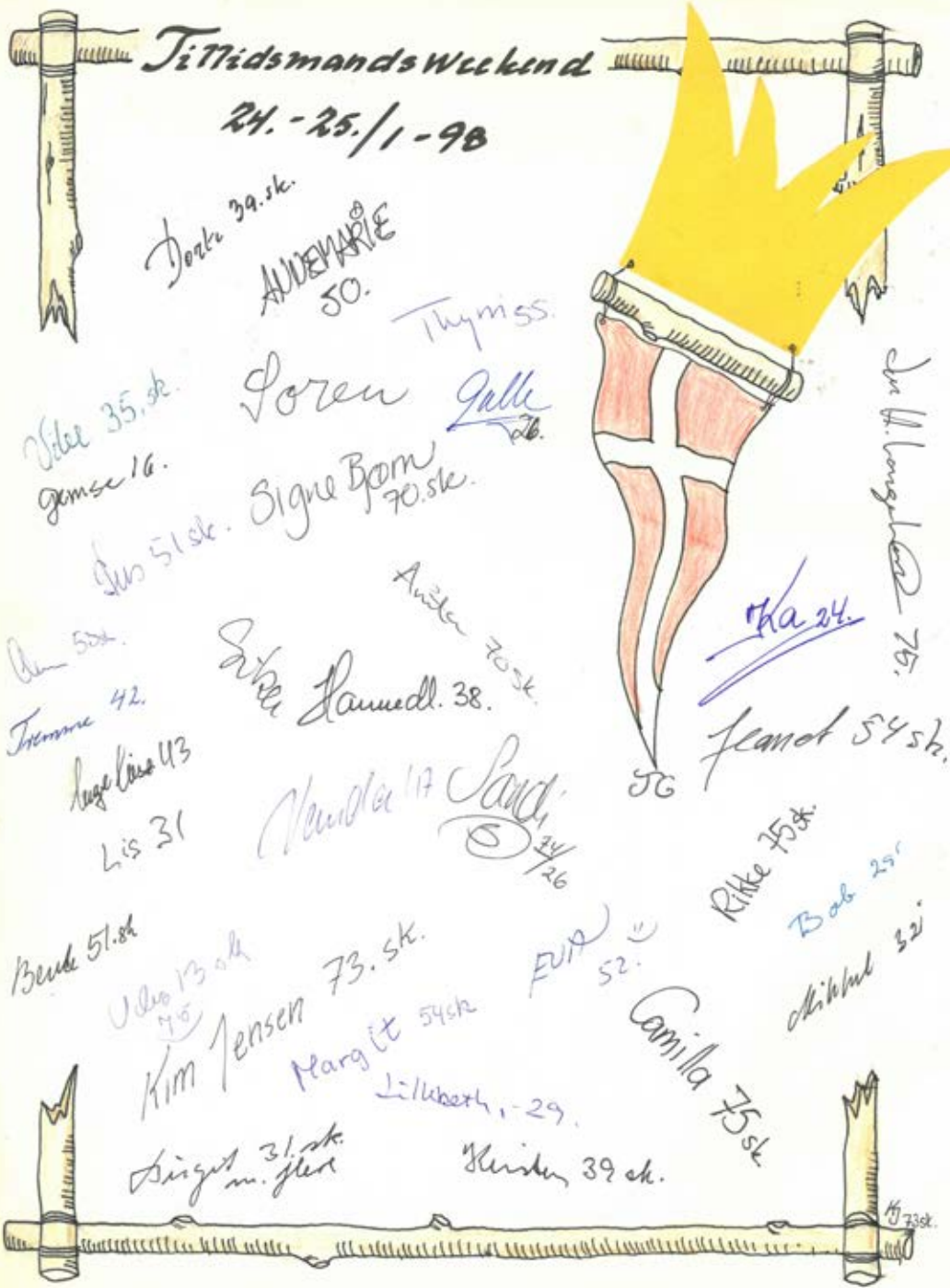
I 2016 vendte man igen på generalforsamlingen, hvordan "gamle elevers udvalg" kunne fortsætte. Det blev besluttet at etablere en "Klan Korinth". Bestyrelsen satte sig sammen med nogle tidligere elever og skrev formål, indhold og sammensætning af personer. Således blev Gamle Elevers Udvalg nedlagt, og en ny struktur konstrueret.

Klanen er for tidligere elever på Korinth Efterskole, som ikke er helt færdige med efterskolelivet, og dens medlemmer er interesserede tidligere elever til og med deres 23 år. I klanen er der muligheder for at planlægge og afholde aktiviteter for skolens elever samt at hjælpe med at klargøre skolen til nye årgange, lave PR for skolen f.eks. på spejderløb og/eller -kurser, og meget mere – alt imens man både er i selskab med venner fra sin egen årgang og skaber forbindelser på tværs af de tidligere årgange. Det koster ikke noget at være en del af klanen.

Skolen har desuden sin lovpligtige Skolekreds, som alle med tilknytning til eller interesse for Korinth Efterskole kan være medlem af. Medlemmerne betaler kontingent. De får tilsendt årsskriftet og har stemmeret ved den årlige generalforsamling. Desuden får man et par gange om året tilsendt nyhedsbreve fra skolen, så man fortsat kan følge lidt med i livet på skolen.

Tillidsmands Weekend

24.-25./1-98

Dorte 39. sk.
AUNEKIE 50.

Thymiss.

Vilde 35. sk.
Jense 16.

Loren Galle 26.

Sus 51. sk.
Signe Børn 70. sk.

Dr. H. Langkilde 75.

An 50. sk.
Tromme 42.

Sus 51. sk.
Lauvedl. 38.

Anita 70. sk.

Lise Lisa 43
Lis 31

Nordie 17
Sand 24/26

Ka 24.
Janet 54 sk.

Beate 51. sk.

Vibe 13 sk.
75

Kim Tensen 73. sk.

Margit 54 sk.

FVA 52.

Rikke 75 sk.

Bab 25.
skibet 32.

Sigurd 31. sk.
m. flert

Lilkebeth, -29.

Kristen 39 sk.

Camilla 75 sk.

15 73 sk.

Dagbogsside fra tillidsmands-weekend i 1998

Spejdernavne

I spejderverdenen har der altid været brugt spejdernavne. I de gamle årsskrifter fra Spejderskolens Elevsamfund kan man se, at spejdernavnene har været brugt meget på Spejderskolen. I dag er det kun nogle af "de gamle" der bruger deres spejdernavn endnu.

Lykkeper og **Lykkepeter** var søstrene Else og Grethe Lykkeberg.

Jess (Ingeborg Jessen) var elev på 10. sk. og senere lærer på skolen og bestyrelsesmedlem i den første bestyrelse i Spejderskolens Elevsamfund og siden forstander og ejer sammen med "Søren".

Rødbede (Inge Rørbech) 12. sk.

Tuborg (Elise Beyer) 12. sk.

Højtaler (Eva Høyer) 9. sk.

Søren (Ragnhild Jensen) var startet som lærer på Spejderskolen, og da eleverne skulle finde hende et spejdernavn, kom der mange forslag, men pigerne kunne ikke blive enige. Til sidst var der en der sagde "*så lad os da for Søren kalde hende Søren*", og sådan blev det.

Sika (Lisbeth Navntoft Pedersen) var elev på Spejderskolen 46. sk. Da hun skulle rykkes op til "stor spejder" skulle hun have et spejdernavn. En foreslog Sika – måske fordi Lisbeth var en tynd splejs. Da det var eneste og bedste forslag, blev hun døbt Sika, men det blev ikke rigtigt brugt, før hun startede på Spejderskolen. Her skulle hun have et forklæde med til almindelig brug. Hun arvede et hjemmesyet spejderforklæde, hvorpå der var broderet Ruffi. Hun broderede oven over sit spejdernavn Sika. Forklædet blev brugt, når de gjorde rent og den første uge gjorde hun rent i gangen, som var skolens mest trafikerede sted. Alle skulle lære mange nye navne, og da der stod Sika på forklædet, var det hurtigt det, hun blev kendt under – og det har hængt ved lige siden.

Minder fra branden på Spejderskolen

af Bibi Kania, elev 57. sk.

Netes køkken og værelse var totalt udbændt pga. hendes fjernsyn. Fotos: Bibi Kania

Jeg husker tydeligt da der opstod brand på Spejder-skolen. Netes lejlighed brændte helt ned! Også lejligheden ovenpå, for enden af topgangen, hvor Augusta boede, brændte ned!

De fleste af os sad i dagligstuen og så Holocaust (en film/ tv-serie). Nete sad i sin lejlighed og så filmen, men hendes fjernsyn gik ud, og kun kom ned til os for at se den færdig. Pludselig lød brandalarmen, og vi fór alle op, for filmen var vist noget barsk. Men der havde så tit været falsk alarm, så Axel (forstanderen) løb ned og slukkede for

den. Alarmen lød endnu gang og Axel løb igen ned for at slukke den, men samtidig kom der et par elever, som lå syge med halsbetændelse, løbende og skreg: Det brænder! Det brænder inde i Netes lejlighed!

Netes lejlighed lå for enden af Anexgangen som jeg boede på, og det værelse de to syge lå på var tættest på lejligheden. Alle os på Anexgangen blev selvfølgelig evakueret.

Jeg mener at huske, at nogle af os godt kunne hente vores madrasser og nogle af vores ting, inden vi blev installeret på værelserne hos eleverne i den nye fløj.

Hvor længe vi boede der, husker jeg ikke. Mange af værelserne på Anexgangen var sodskadede.

Som jeg husker det, var Netes fjernsyn gået ud og må have skabt en glød inden i, og dermed opstod flammer. Og da fjernsynet stod op ad et vindue med gardiner, bredte ilden sig hurtigt fordi vinduesglasset sprang. Nogle dage efter skulle vi alle en tur ind i Netes lejlighed for at se brandtomten! Det var uhyggeligt og skræmmende, hvor slemt det kan gå. Nete mistede alle sine

Kan du huske

- at Søren havde en teske i lommen, som hun brugte til at smage med, den blev bare tørret af og op i lommen igen, det var nok ikke gået i dag.
- da jeg tabte alt spaghetti ud i vasken da jeg skulle hælde vandet fra. Åh pyt, sagde Axel, op i gryden med det igen.
- at vi i 57. skoleår blev noget fortørnet over at Jess og Søren ville trække sig tilbage! Det kunne da ikke passe! Det var meget vemodigt.
- at vi altid har følt os som noget særligt, og gør det vist stadig, fordi vi, 57. skoleår, var de sidste der havde fornøjelsen af at have Jess og Søren som forstanderpar.

De fleste af os mindes vores tid på Spejderskolen som et godt og skønt år i vores ungdomsliv!

ting, alle sine rejseminder fra de mange steder hun havde været rundt om i verdenen.

Denne oplevelse har bestemt sat sig spor hos mig. Jeg har stor respekt for brandalarmer og er altid på vagt og på vej væk, når en alarm hyler! Hvis der ikke umiddelbart kan lugtes røg, så synes jeg tit, at andre ignorerer alarmen og siger, at det nok bare er falsk alarm. Men mit hjerte begynder altså at hamre, og branden på Spejderskolen står klart for mit indre blik.

Et liv med Spejderskolen i bagagen

af Christian Ladefoged

Christian var elev på 77. sk., samt frivillig på skolen og med på Spejdernes Lejr i 2012 og 2022.

Lidt om mig selv og min baggrund med 23 år med tilknytning til Korinth Efterskole – Spejderskolen. Over halvdelen af mit liv og næsten ¼ del af skolens liv, – så længe har skolen haft betydning for mig.

Jeg gik på årgang 77. sammen med 55 andre, jeg har stadig regelmæssig kontakt med flere fra min egen årgang og sporadisk kontakt med en del flere. Jeg har sidet i bestyrelsen i den gamle elevforening "de glade i landet", gammel-elev udvalg, lavet kurser- og weekendarrangementer for eleverne, været med for skolen på ikke mindre end to store "Spejdernes lejr". Bestyrelsesarbejde og gammelt elevarbejde med snart 12-13 år til sammen.

Størstedelen af mit voksen-netværk har rod i Spejder-skole-regi, flere af mine gode venner har gået på skolen, ikke nødvendigvis fra min egen årgang, men både fra ældre og yngre årgange, ja selv min kone har gået på skolen. Hun er fra årgangen før mig, og vi mødtes året efter jeg stoppede til gammel elev-arrangement, men blev dog først kærester nogle år efter. Jeg har haft mange oplevelser med skolen.

Weekendvagter

Jeg har haft fornøjelsen af at lave flere kurser og har haft flere weekendvagter på skolen gennem årene. En af de største oplevelser var, da vi slagtede fasaner sammen

med eleverne og tilberedte dem efterfølgende. Eleverne tog opgaven til sig med meget stor interesse og ihærdighed. Flere år efter mødte jeg elever til gammel elevdag fra den årgang, som stadig kunne huske den oplevelse.

Spejdernes lejr 2012 og 2022

I 2012 blev jeg spurgt om ikke jeg ville samle et hold gamle elever og tage på lejr som voksen sammen med 25 af eleverne, fordi der manglede folk over 18 år for at kunne varetage ansvaret for en aktivitet på lejren. Jeg sagde "Ja tak", fik samlet et stærkt hold af gamle elever og fik en oplevelse for livet. Det var benhårdt, men den energi og det drive de unge mennesker lagde i lejren var fedt, og jeg var total høj på oplevelsen flere uger efter jeg kom hjem fra lejren. Jeg kan også huske, at jeg tænkte "*nøj hvor har de gjort det godt, det havde jeg ikke kunne da jeg var 15-16 år*".

Igen her i sommeren 2022 havde jeg fornøjelsen af at være med på lejr for skolen sammen med 32 elever. Denne gang havde jeg taget familien med, kone og 3 børn. Det er længe siden jeg har haft med eleverne at gøre, og jeg er selv sagt blevet 10 år ældre end sidste gang, men hold da op en oplevelse. Vi havde fornøjelsen af en blandet flok, flere af eleverne var før skolestart ikke spejdere, og alligevel havde de efter afslutning på skoleåret valgt at bruge tiden sammen med kammeraterne på SL2022. For mig vidner det om, hvad det egentligt handler om på Spejderskolen, og hvad det er for værdier de unge mennesker får med derfra: sammenhold, kammeratskab, personlig udvikling,

Bagagen holder hvil

accept af andre, tolerance og ikke mindst et fantastisk år, måske det bedste år i ens liv. Jeg kendte ikke eleverne før denne tur, alligevel bød de mig og min familie ind i deres "kreds" og gav ikke mindst mine børn en kæmpe oplevelse, hvor de stadig – her flere uger efter lejren – taler om deres "store venner".

Gamle elevers dag

Jeg har efterhånden været til nogle stykker, men jeg glæder mig lige meget til hver gang, ikke mindst fordi

jeg efterhånden kender rigtig mange mennesker fra skolen. På SL2022 var vi samlet over 200 gamle elever til gensyns aften, fra op imod 15 forskellige årgange, og der var rigtig mange genkendelige ansigter iblandt. Der var ingen fra min egen årgang, så jeg havde tid til at mingle og lytte lidt med på siden. Men fælles var selvfølgelig, at man så sine gamle venner igen, men mange af de unge kunne også genkende folk fra andre årgange, enten fra andre spejderarrangementer, Camp Korinth, gammel elev dage eller lignende. Der var en livlig snak i de par timer, og jeg havde indtryk af, at efter arrangementet fortsatte mange videre rundt på lejren i små grupper. Fælles for alle var vel egentlig lidt, at man bliver som "en på 16 år igen" og kommer tilbage til "det bedste år i sit liv."

Skolen i 98/99 vs. 22/23

Hvis jeg tager helikopterbrillerne på og korrigerer lidt for min egen ekstra 23 års erfaring, så har skolen ændret sig minimalt i det fysiske, lærerstaben er ændret i forhold til min egen årgang, eleverne har andre udfordringer at forholde sig til i dag, end da jeg gik der, men meget groft sagt er skolen stadig den samme. Indholdet med at forme, udfordre, udvikle og skabe unge mennesker, som skal videre ud i den verden, som vi aktuelt lever i, formår skolen at udleve til fulde. Engang var normen, at konen skulle lave mad og ordne det hjemlige, og et husholdningsskoleophold var det naturlige valg. I min egen tid, var det skridtet væk fra folkeskolen og forældrene, samt læren om at stå på egne ben der var hipt. I dag er det mangfoldigheden, tolerance, tilpasning og accept af andre som er i fokus. Skolen formår stadig at kunne tiltrække en stor andel unge mennesker, og for mig er det vigtigt at vide, at det koncept, vi har på skolen, stadigvæk er attraktivt i nutiden. For mig er det kendetegnet og et kvalitetstegn, at skolen nu har formået det igennem 100 år.

TA' PÅ SPEJDERSKOLEN

- på det naturskønne sydfyn...

Spejderskolen

KORINTH

- Kom og
vælg med ...

STATSANERKENDT
HUSHOLDNINGS-
SKOLE m/k

- SUND KOST
- MOTION
- FRILUFTSLIV
- SPEJDERLIV

Ring eller skriv efter skoleprogram

Spejderskolen

Kaj Lykkesvej 9, Korinth, 5600 Faaborg. Tlf. 09-651067

Plakat fra 1980'erne

Tilknytning til Spejderskolen i mere end 50 år

af Lisbeth Navntoft Pedersen (Sika)

Sika, elev på Spejderskolen 46. sk., hjælper 47. sk., medlem af elevforeningens bestyrelse fra 1971 til 1987 og medlem af skolens bestyrelse fra 1976 til 2015, heraf de sidste ni år som formand.

Jeg blev spejder i 1961 og fik mit spejdernavn Sika i 1. Holte Pigespejdertrop. Jeg har altid og har stadig tilknytning til spejderbevægelsen.

Jeg gik på Spejderskolen i 46. skoleår sammen med 26 andre piger. Dengang var Jess forstander, Søren ledede køkkenet og havde Winkie som køkkenassistent. Birgit stod for rengøringen og "Vaske Lone" havde vask, stryging og rulning af tøjet. I løbet af året kom Gulle, og hun

Teltorden

stod for maskinskrivning, engelsk og lidt "gør-det-selv". Året før havde Maja været elev, og nu var hun hjælper. Hun kom fra Finland.

Jeg blev elev på skolen, fordi en tropsassistent i Holte havde gået på skolen året før. Hun fortalte om skolen på en måde, så der måtte jeg gå. Jeg ansøgte og blev optaget på skolen. Samme år var de faktisk fire elever fra Mølleå Division på skolen. Inden starten på skolen fik jeg dog kolde fødder, for husholdning interesserede mig ikke – det var kun spejderaktiviteterne, jeg fandt interessante.

Alle lærerne boede på skolen, bortset fra Lone. Jess boede på anden sal i Villaen, hvor hun havde en stue/kontor, et lille badeværelse uden toilet, samt et soveværelse.

På trappereposen var der et mørkerødt toilet. På væggen var et lille ophæng hvor der stod "*Geld macht nicht glücklich, aber es beruhigt*" – så kunne man sidde og tænke lidt over det.

Jess' hjælper boede også på anden sal i et værelse, derudover var der et gæsteværelse og et lille tekøkken. På Annexgangen boede Birgit og Gulle. De havde hver to værelser i den ende af gangen, der vendte ud mod Trollesvej. På Annexets topgang boede Winkie i to værelser for enden af gangen. Lærerindernes badeværelse lå ved siden af toiletterne på Annexgangen op mod hjørnestuen. Søren boede i villaens stueplan, lige når man kom ind ad hoveddøren og stod i flisegangen, så lå hendes stue

til højre. For at komme ind i sit soveværelse måtte hun over flisegangen og gennem elevernes rygestue. Eleverne boede på Annexgangen, Topgangen og i et par værelser i Villaen.

Så vidt jeg husker, spurgte Jess mig ved skoleårets slutning, om jeg kunne tænke mig at få mine skolepenge tilbage. Det kunne jeg få ved at blive hjælper. Jeg sagde straks ja og blev dermed hjælper i 47. skoleår. (1969/70). Jeg ved ikke hvilket kriterier, der lå til grund for at blive hjælper. Det var i mange tilfælde sådan, at hjælperen havde været elev i det foregående skoleår, men der har også været et skoleår, der leverede 4 hjælpelærere – heraf en der selv søgte stillingen.

Arbejdet som hjælper var meget alsidigt, men nogle faste gøremål var der: En rundtur om morgenen for at vække eleverne. Der skulle også bankes på Jess' soveværelsesdør. Om aftenen skulle der gås en godnatrunde til alle eleverne samt tjekkes om lyset var slukket og yderdøre låst. Efter morgenmaden skulle der hentes post. Derefter var det tid at lave formiddagskaffe med ristet brød i tekøkkenet på 2. sal samt dække bord i Jess stue, så det var klar til alle lærerne havde en lille pause. Der skulle gøres rent i Jess' lille lejlighed og laves mad til Jess på hendes ugentlige fridag. De dage hvor lærerne havde fridag skulle de have bragt mad fra køkkenet, hvis de ville/var hjemme.

Jess var sekretær i Pigespejdernes Fællesråd (prinsesse Benedikte var formand) og havde af og til brug for hjælp til at spritduplikere og udsende referater og meget andet. Til spritduplikering brugtes selvsagt sprit, og det var til at blive helt ør i hovedet af, når alle kopierne skulle ligge til tørre på sengen og på bordet i gæsteværelset.

Ved juletid skulle jeg hjælpe til med juleposten. Alle gamle elever fik nemlig julekort. Jeg skulle læse navne og adresser op, mens Jess skrev kuverterne på maskine.

Besøg hos bager Hansen i Korinth

Når der kom gæster/besøgende, skulle de have det, de skulle bruge for at få et rart besøg. Det var en sjov opgave, for der kom mange spændende gamle 'spejderamer' og andre rare mennesker.

Ud over disse faste ting, så kunne man "risikere" alle mulige andre opgaver såsom havearbejde med eleverne, men man fik også lov til at deltage i nogle af aktiviteterne sammen med eleverne. Det var en balancegang

for hjælperen måtte ikke omgå de enkelte elever som ven. Om søndagen havde hjælperen fri. For mig gik de dage ofte med lange traveture i naturen. Hjælperen var faktisk med i alt, hvad der foregik lige fra lærermøder, lærermiddage og til sommerens julefrokost, som blev holdt efter eleverne var taget hjem. Til julefrokosten fik de ansatte julegaver.

Et par af de gæster, jeg husker tydeligst, er nok prinsesse Benediktes og Meises besøg på skolen.

I 1969 havde Jess og Gulle været til Nordisk Fællesråds-konference på Hindsgavl. Alle deltagerne i konferencen var inviteret på tur til bl.a. Spejderskolen. Der ankom en bus fuld af nordiske gæster og ved siden af kom prinsesse Benedikte i egen bil. De skulle alle høre om undervisningen og livet på skolen. Derefter gik de rundt på skolen, hvor eleverne fortalte om andre emner. Der sluttedes i gymnastiksalen, hvor eleverne havde lavet en udstilling af forskellige elevarbejder og undervisningsmateriale.

Derefter blev der serveret kaffe og te, og snakket, og røget. Inden prinsessen begyndte at kikke sig om efter et askebæger, fik jeg opgaven med at finde et, og jeg stod så pænt på lidt afstand og holdt det klar til at der kunne "askes".

Nogle dage senere hyggede Birgit sig med at titulere mig med Kgl. a.b.h. – kongeligt askebæger holder – men det havde nu også været lidt stort at stå så tæt på prinsessen og høre på samtalerne.

Den anden person er Meise. Jeg husker stadig tydeligt den første gang, jeg mødte hende. Det var en vinterdag, hvor Meise kom på besøg på Spejderskolen, hun var en trind, ikke så høj dame, iført vinterfrakke og skisokker, uden på skoene, og med sin stol solidt plantet i gårdens grus.

Meises tekst til Svend Rehlings melodi

Fra ungdommen af havde Elisabeth Flagstad knyttet et tæt venskab med Meise. Hun var jyde og havde studeret til klaver-akkompagnatør på musikkonservatoriet i København. Meise havde rejst rundt i det meste af landet, som en form for korpskonsulent, så hun kendte alt og alle i DDP. Hun fik ophold på Spejderskolen i et år for at rekreere efter et langt sygdomsforløb, og da hun var rigtig god til at spille klaver og gjorde det med

Flødeskum skal ikke gå til spilde

fornøjelse, var det altid hende, der spillede til morgen-sang og indendørs lejrbål. Hun spillede så vaser og lystager hoppede på klaveret. Og alle sang med stor fornøjelse med, også når hun spillede potpourrier over de danske spejdersange.

Da året var gået, blev hun lærer i Nørbølling men kom et par gange om året på besøg på skolen, og alle ønskede, at hun skulle spille, mens de sang. Hun kunne fortælle i timevis om livet i det jyske eller om sin studietid, hvor hun engang fortalte om en periode, hvor pengene var meget små. Hun havde ganske få kroner tilbage sidst på måneden, og så købte hun en buket tulipaner, for der var alligevel ikke nok til mad.

Jeg holdt meget af hende og hendes musik, og vi snak-kede rigtigt godt sammen. På den måde endte vi med at blive venner, og det holdt helt frem til hendes død i 1983. For mig var det et par dejlige år på Spejderskolen, hvor jeg fik venner for livet. Også et sted som jeg besøgte i mange år – især når Meise også kom.

Jeg blev i tidens løb valgt ind i elevforeningens bestyrelse og senere også spurgt om jeg ville deltage i den første bestyrelse, som Jess og Søren nedsatte. Den bestyrelse skulle forestå det videre arbejde med Spejder-skolens overgang fra at være Jess og Søren's privat-ejede skole til en selvejende institution. Efter denne opgave var gennemført, har jeg været valgt ind i be-styrelsen, indtil jeg faldt for aldersgrænsen (vist) i 2015. De to bestyrelsesarbejder har jeg med glæde deltaget i, både fordi det har været sammen med inspirerende, gode og rare mennesker. Men også fordi jeg håber at have været med til at drive en skole, hvor andre unge har haft mulighed for at få en lige så god oplevelse, som jeg har haft.

Når jeg besøger skolen i dag, så fornemmer jeg, at den følger rigtig godt med tiden, tager sig godt af de unge. Men det bedste er nok, at jeg fornemmer, at der stadig er en fin spejderånd lige som i gamle dage.

Sidste pigehold på Spejderhusholdningsskolen

af Hanne Dydensborg Kaaløy, elev på 57. sk.

Hjertelig tillykke med 100-års jubilæet.

Jeg og min familie var spejdere og synes det gav os mange gode oplevelser. Min Mor, søster og jeg fik øje på Spejderskolen, og jeg fik meldt mig til skoleåret 1978/79, det sidste hold som ren pigehusholdningsskole.

Jeg vil her prøve at bringe jer ind i min oplevelse om forløbet, før, midt i, – og efter, året på Spejderhusholdningsskolen.

Jeg modtog information om ting, som blev anbefalet at medbringe til skolen, det var bl.a.:

Hvide og farvede forklæder. De hvide til servering og de farvede til at arbejde med i køkkenet. Kitler måtte vi skaffe til at have på, når der skulle vaskes tøj og gøres rent. Det var lidt af et arbejde at få fat i disse ting. Men det lykkedes.

Skolen startede i august. Vi var kun 28 piger, fra alle kanter af Danmark plus tre nordmænd. Af personale var der forstanderen Jess (en dame), Søren (også en dame) havde ansvar for køkkenet, så var der Agnete, Birgit og Gulle og Axel, som eneste mandlige lærer på skolen. Helle Hansen var hjælper fra 56. skoleår. Denne stab viste sig at være herlige, dygtige og omsorgsfulde personer.

Af fag og aktiviteter var der engelsk, gymnastik, førstehjælp, "gør det selv", håndarbejde, børneopdragelse, ernæringslære, "lær at holde tale", "hvordan begår man

sig i en forsamling og hvordan holder man en samtale gående".

Vi var også spejdere og var på ture med alt det som hører spejderlivet til. Herligt og afkoblende til en forandring fra alle pligter om rengøring, madlavning og tøjvask.

Vi skulle også lære orden og gode manerer f.eks. høflighed og renlighed. Vi måtte ikke række over andre når de spiste, vi skulle have en serviet på skødet for ikke at spilte på tøjet, vi måtte ikke have viskestykket over skulderen, når der skulle tørres af, da vores hår var beskidt, vi fik råd om hyppigheden for skift af sengetøj og meget andet.

Vi var delt ind i tre grupper, der gik på skift hver uge, og hvor opgaverne var vask, rengøring og madlavning. Der blev holdt øje med, at vi gjorde det hele ordentligt.

Der blev også lavet spændende dage og arrangementer som f.eks. U-landsdage, hvor vi blev delt ind i to grupper. Den ene gruppe var et rigt land og den var et fattigt. De rige, havde mulighed for at spise så meget de ville og anvende stole og borde, mens den anden gruppe "de fattige", måtte sidde på gulvet og spise, og overnatningen blev i vaskerummet.

Der blev også afholdt Thinking-day. Det er jo som de fleste spejdere ved, den dag som Lady og Lord

Baden-Powell gav den ide til verdens spejdere, at de skulle tænke på spejdere i hele verden, – de ønskede, at man skulle reflektere over, at verden er større, end du tror. Som sangen fra samme anledning: *“Det er underligt at tænke på at verden er så stor”*

På skolen havde Spejderskolen etablerede et kor, hvor vi underholdt forskellige steder, blandt andet på plejehjemmet i Korinth.

... og hvad har jeg så fået ud af mit ophold, og hvad har jeg lært?

I 1978 kunne det blive opfattet som gammeldags, at man skulle medbringe forklæder, lære at gøre rent og at vaske tøj – og samtidig at det kun var piger. I 1978 var ligestillingsproblematikken godt i gang, og mænd skulle deltage i de daglige gøremål.

Jeg tænkte, at det kunne være spændende at være en del af noget helt nyt og være en del af et fællesskab på denne måde.

Vi kom til at se det humoristiske i mange af de rutiner vi lærte, og vi grinede, så vi kunne knække helt sammen. Lærerne deltog også i de morsomme og herlige stunder. I årene efter, hvor vi har mødt hinanden, er mange af os blevet enige om, at alle de mange manerer og rutiner vi lærte, har vi taget med os i det daglige liv, og oveni købet præget andre omkring os med de ting, vi fik i rygsækken på Spejderskolen.

Vi havde et fantastisk sammenhold og jeg kan ikke komme i tanke om udfordringer eller konflikter, som ikke blev løst på en ordentlig måde.

Der mener jeg, at forstander Jess havde en god del af æren for. Hun var formidabel.

En af de mange hyggeaftener, med hjemmelavet kage

Selvtillid havde jeg ikke så meget af før dette skoleår, og starten på en frisk på Spejderhusholdningskolen viste sig at være det bedste, jeg har gjort.

Jeg fik et ubeskriveligt fantastisk år med herlige lærere, godt sammenhold, alsidige kundskaber, selvtillid og nye venner som jeg har kontakt med i dag.

**TUSIND TAK SPEJDESKOLE OG IGEN,
TILLYKKE MED DE 100 ÅR!**

At rejse med elever

af Lotte Mølbak

Lotte Mølbak, lærer på Spejderskolen – Korinth Efterskole fra 1989 til 2014. Hun var inkarneret spejder, blev ansat og underviste bl.a. i matematik, fysik/kemi, engelsk, faget spejder ligesom hun var vejleder. Hun boede på 2. sal i villaen (der hvor der nu er værelser) i 5 år, derefter boede hun i 20 år i huset, Trollesvej 7.

Historier og anekdoter

Altid har efterskoleårets rejser haft en særlig betydning for sammenhold og oplevelser. Der har været fokus på natur og kultur, som bonus har vi fået en på opleveren og gode grin undervejs. De destinationer, som jeg nåede med på, er Ungarn, Skotland, Østersøen rundt, Polen, Litauen, Irland, Frankrig, Spanien og Island. Nogle af stederne er blevet besøgt mange gange.

Det er sjove, skøre, bemærkelsesværdige oplevelser, jeg har haft sammen med elever fra Spejderskolen. I de følgende beretter jeg om nogle af de oplevelser, jeg har haft, og de står i kø for at blive nævnt. Bagdelen ved at være begyndt på at berette er, at jeg ikke kan have dem alle med, men tankerne strejfer rundt i langt de fleste ture med hver deres eventyr.

Hvad har en skotte på under kilten?

Dette spørgsmål har mange gættet på, og måske/måske ikke fået svar på. Jeg har dog en vished, som jeg gerne deler med jer alle. Visheden fik jeg på udlands turen til Skotland. Nogle af jer kender måske historien, den kan dog godt tåle en gentagelse:

Vi havde bestilt en tur til Auchengillan Outdoor Centre. Her var der base, og vi lavede aktiviteter her, tog på vandreture, var på bustur til The Trossachs, hvor Birgit skulle samle porse, så hun kunne lave porsesnaps.

Det var også lykkedes os at få arrangeret et møde med spejdere fra Kilcreggan og overnatte hos dem. Drengene og de mandlige lærere hos spejdere og ledere, pigerne og de kvindelige lærere blev for en stor del indlogeret i den lokale præstebolig.

Alt var i skønneste orden, specielt fordi der var Ceilidh i byen med både highland games og byfest i et kæmpe (sådan husker jeg det) festtelt. I teltet var en stor scene, og der har vel været plads til flere hundrede i teltet. Vi optrådte tillige med en masse andre med vores bedste skønsang.

Mens vi sad og hyggede os, kom Mette og spurgte, om jeg ikke kunne spørge en af de voksne ledere, hvad en skotte har under kilten. Nja, det synes jeg egentlig ikke, jeg skulle; det var jo hendes nysgerrighed, så hun kunne jo spørge David, en af de skotske seniorer. Ejj, han var jo for lækker til, at hun turde spørge. Nå, men så kunne hun jo få en af drengene til at spørge. Den opgave påtog en af drengene sig. Måske ikke på den måde, som Mette havde forstillet sig: Han spurgte David fra Mette. David kom hen til Mette, som sad sammen med blandt andre Lone og jeg. Han vrikkede med bagdelen så kilten svingede fra side til side, og opfordrede på den måde Mette til at se efter. Med to fingre forsøgte hun sig flere gange at løfte op i kilten. Hun turde ikke. I mellemtiden var der blevet helt, som i helt stille i teltet, og alles opmærksomhed var rettet mod os. David svingede med kilten,

Mette turde ikke. Og så tog Lone godt fat i kilten og løftede den op! Hendes ansigtsudtryk gik i splitsekunder fra overraskelse – > forbavselse – > total flovhed. Hun kiggede ind i en bar røv. Hele teltet skreg af grin, og Lone var ildrød i hovedet. *”Altså, når han gjorde sådan, måtte det jo være fordi, der var noget inden under”*, sagde hun, da hun igen kunne tale.

Sådan lærte Lone og David hinanden at kende. Tilbage hos præstens senere på aftenen kom vi uvægerligt til at snakke om episoden. Lone kigger op og udbryder *”jeg er forelsket”*, igen fik vi alle et godt grin.

Smådrillerierne mod Lone fortsatte turen ud og efterfølgende. Der er fløjet mange *”Up yer kilt”* over bordet siden hen. Lone og David blev venner, besøgte siden hinanden og har stadig kontakt.

Baltiske oplevelser

Året er 1991, muren er faldet og Baltikum frit. Det gav os mulighed for en lang køretur i bus. Vi kørte turen Tyskland, Polen, Litauen, Letland, Estland, Finland og gennem Sverige hjem.

Det føltes som en pionertur. Vi havde en guide, Judita fra Litauen, som fulgte os gennem de tre baltiske lande. Vi oplevede, hvor fattige de var i landene og så de næsten tomme butikker, men også de flotte bycentre i både Vilnius, Riga og Tallinn. Vi besøgte en togfabrik i Letland. Her blev der produceret tog i alle mulige farver, idet fabrikken ikke kunne skaffe maling, og måtte bruge de rester, der var på lager. Jeg husker også, at vi blev præsenteret for en fane med dannebrog, som det var lykkedes en kirke at gemme for russerne under sovjettiden. Fanen var falmet, beskidt og lidt laset, men de havde gemt den som et symbol på den frihed, nogle af dem til stadighed havde håbet på og nu fået. De var stolte.

Møde med baltiske spejdere, årg. 70 – 1992. Foto: Lotte Mølbak

Vi oplevede også, hvor glade indbyggerne følte sig efter muren var faldet. Som et kuriosum brugte vi lettiske rubler i Letland, de havde endnu ikke fået lavet deres egne møntfod Lats.

Vores møde med Judita førte siden til en tur til Litauen for hele skolen. Her var vi blandt andet på en af de første lejre, som det genopståede litauerske spejderkorps arrangerede. Vi var ved en stor sø i en skov langt ude i ingenting, og så alligevel, – vi var i nærheden af atomkraftværket Ignalina, som er et søsterværk til Chernobyl. Der gik da nogle tanker igennem hovedet! Her var det spejderlejr på en måde, som ikke mange af os havde oplevet. Vi skulle stå ret, vi skulle melde klar, vi skulle være i uniformer, som sad rigtig godt og være rene m.m. Det var jo spejd på en helt anden måde, end vi var vant til at møde i spejderarbejdet. Når så morgenparaden var overstået, skiftede litauerne til arbejdstøj, mens vores elever beholdt uniformen på resten af dagen; det var måske derfor, at de var noget mere beskidte...! På denne tur var en af drengene – Rasmus – blevet noget forelsket i en af de litauiske piger. Men man kunne jo ikke score med flere dage gamle skægstubbe, så han ville bar-

*I de litauiske skove årg. 72 – 1994. Elev barberes i Litauen, årg. 72
Foto: Lotte Mølbak – 1994. Foto: Lotte Mølbak*

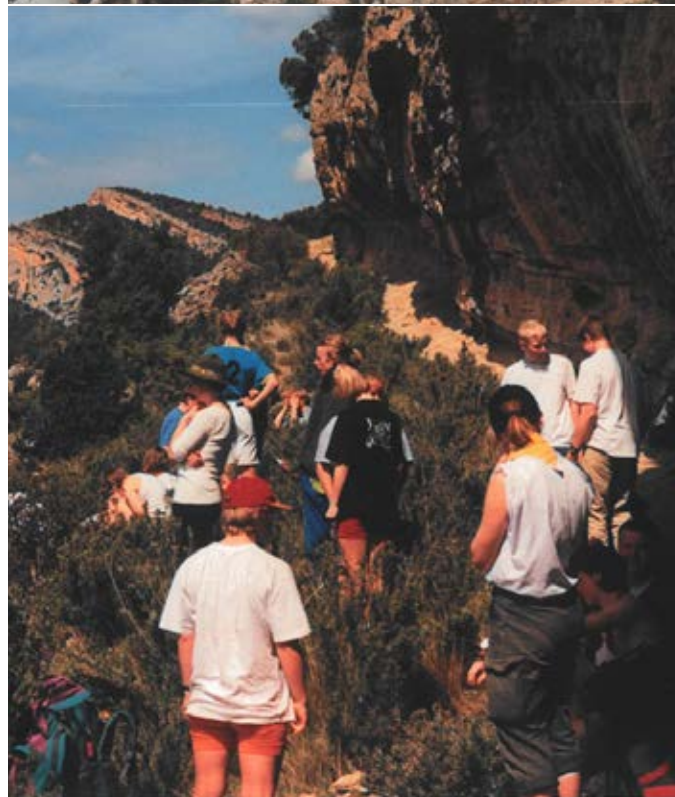
beres. Og hvad gør man, når man er dybt inde i en skov og ikke har noget spejl? Jo, man spørger Axel, om han kan hjælpe. Der stod Axel og holdt op Rasmus' næse, mens han forsøgte at skabe skægstubbene af med en skraber, der var så sløv, at den ikke kunne skære skægstubbene af. Om Rasmus efterfølgende scorede pigen, er fuldstændig glemt.

Denne tur førte i øvrigt til et samarbejde om at tilbyde litauiske spejdere et skoleår på Spejderskolen. Den oplevelse fik 4 unge litauere.

Frankrig og Spanien

Guchen, Ager og Ainsa

Eventyret med turene til Spanien gik gennem Guchen i Frankrig. Vi havde fået kontakt til den franske guide Guy. Det var et godt bekendtskab og en dejlig tur. Vi oplevede blandt andet klatring, sådan rigtig på klipper, var på rafting for første gang, var på canyoning i Spanien og cyklede på mountainbikes i bjergene. Vi tog alle en – om end en lille

Vandring i Ager, Spanien, årg. 75 – 1997. Foto: Lotte Mølbak

Rafting i Spanien, årg. 82 – 2004. Foto: Lotte Mølbak

Hydrospeed i Spanien, årg. 85 – 2007. Foto: Lotte Mølbak

– stigning ud af byen St. Lary, en stigning som flere gange har været brugt i Tour de France. Denne tur udviklede sig til turene til Spanien. Nogle vil huske turene til Ager i Catalonien. I landsbyen havde de

Rafting i Spanien, årg. 90 – 2012. Foto: Lotte Mølbak

ikke de bedste engelskundskaber, men det lykkede eleverne at få købt ind til aftensmad hver dag. Et muh og hænder, der hakkede mod hinanden gav hakket oksefars, som eleverne ønskede sig.

Vi blev her udfordret med rappelling; vidst nok den længste tur ned af en klippeside nogensinde i Spejderskolens historie. Den var 200 m, og der blev skiftet tov to eller tre gange undervejs. Det var en kæmpe udfordring, overvindelse og oplevelse for både elever og lærere.

Efter nogle års pause med Spaniensturene tog vi atter til Spanien. Vi fik udviklet konceptet gennem årene. I mange år er udenlandsturen gået til Ainsa og Barcelona. Vi boede skiftevis på spejdercenteret Griegal og campingpladsen Peña Montanesa, Vi handlede i byen Ainsa, det var hyggeligt at komme tilbage år efter år og høre købmandens ikke blot Hola, men Holaaa, vi var genkendt.

Aktiviteterne var spændende og noget, som ikke mange af os har prøvet før og måske ikke kommer til at opleve siden hen: Canoyning, caving, via ferreta, rafting, kano-sejlads, hydrospeed samt vandring til toppen af Pena Montanesa og i det højere Pyrenæer, – et sandt eldorado af adventure og friluftaktiviteter.

Eleverne skulle selv lave mad. De fik udleveret penge til at købe ind og skulle sørge for, at der var mad til alle i patruljen. Der er mange nye råvarer at prøve i en anden madkultur. Nogle patruljer ville gerne prøve, andre ikke, så nogle måtte gøre noget selv.

Carsten – lærer – kommer til pladsen efter en tur til byen. Her sidder en af pigerne (jeg kan desværre ikke huske, hvad hun hed) og stegte en lille fugl, som hun ville smage. Jeg sidder i nærheden og hører deres samtale: Carsten spørger, hvad hun laver, og hun svarer: *"Det er en solsort!"* Carsten måber! *"Ja, det er en solsort."* Carsten måber! *"Ja, den sad i hækken, og så huggede jeg den, nakkede den og flåede den, og nu steger jeg den."* Carsten måber! *"Jeg har altid undret mig over, hvordan en solsort smager, så nu var chancen*

Vandring i Spanien – årg. 91 – 2013. Foto: Lotte Mølbak

der." Carsten måbede! Pigen var af en støbning, hvor historien måske godt kunne have været sand! Carsten gik videre hen i sit telt.

Jeg var inde i mig selv ved at dø af grin. Jeg vidste, at pigen havde være hos slagteren i byen og købt en vagtel, og at det var den, hun sad og stegte. Om Carsten nogensinde fandt ud af den rette sammenhæng, ved jeg faktisk ikke!

Turene til Ainsa i Aragon i Spanien var noget for sig selv. De blev i løbet af årene udviklet, forfinet og udvidet, så vi nåede et par overnatninger i Barcelona, inden turen gik hjem mod Danmark. Alle elever kunne blive udfordret, komme på aktiviteter, som de nok ikke havde prøvet før. Det var kultur og natur fra et andet land, der var – oftest – dejligt varmt vejr. Et år måtte vi dog evakuere os selv i campingpladsens hytter. Det regnede helt vildt meget,

så meget, at vi pløjede campingpladsens græsplæne op med diamant render omkring teltene og lige meget hjalp det! Mange aktiviteter kunne ikke lade sig gøre, en raftingtur var på den helt store flod og uden ret meget spænding, andet end fart. Det var i sig selv også en oplevelse

Af hjertet tak

Tak til alle jer, som jeg har været på udlandsture med. Det har været fantastisk, sjovt, udfordrende, koldt, varmt, iskoldt, interessant, hjertevarmt, kærligt (jeg kunne blive ved) og givet mange fantastiske oplevelser. Det er jo slet ikke til at nævne dem alle her.

Tænk selv tilbage på din egen tur, – der er nok et eller andet, som kan trække et smil frem på læben.

Caving i Spanien, årg. 92 – 2014. Foto: Guide i Ainsa

Canoying i Spanien, årg. 92 – 2014. Foto: Guide i Ains

Mod, Mening, Mulighed

af Hanne Møhr Jensen

Hanne Møhr, elev på Spejderskolen 38. sk., bestyrelsesmedlem fra 1976 til 1988, de sidste to år som bestyrelsesformand. Kom ind i bestyrelsen igen i 1994, og fra 1996 til 2006 som formand. Skrev tillæg til skolens love i 1978, blev spejderchef i 1988.

Sys og Hanne på vej til Spejderskolen, ombord på Storebæltsfærgen – 1960

Siden jeg var en lille spejder, betød spejderværderne meget for mig: Naturen, friluftslivet, fællesskabet, at være ærlig, til at stole på og en god kammerat.

I min dagbog står følgende:

"Den 3. september 1959 kørte jeg med blandede følelser forbi Brahe Trolleborg og ind i Korinth by. Skolen lignede en mørk beskidt kasse, med en vældig høj og tyk hæk omkring. Den første jeg hilste på var skolens gamle gårdskarl Johannes, som var et fast inventar på skolen. Jeg hilste på Søren, en høj smilende tynd dame, hun

var køkkenchef og medejer af skolen. Jess kan man slet ikke tænke sig til, hun var rødhåret og fuld af liv, hendes øjne kunne udtrykke alt, lige fra munterhed, medfølelse, glæde og sorg. Hun var min reserve mor i de næste 10 måneder, og jeg faldt for hende med det samme."

Nu mange år efter, har jeg læst hele dagbogen igen og prøver at samle noget af det magiske, jeg oplevede her. Vores skoleår – 38. skoleår – var betydningsfuldt, det var det år, vi ryddede loftet, rev gavlen til Annekset ned og fik byggetilladelse til elevværelser på Topgangen og sammenhæng med Villaen. Året betød så meget for os, at vi bliver ved med at samles.

Gavlen rives ned, så der kunne blive sammenhæng til villaen – 1960.
Foto: Hanne Møhr

Da jeg kom på Spejderskolen, gav de 10 måneder, mig **mod** til at stå ved mine holdninger (**mening**) også selv om der var udfordringer. Da Jess bad mig gå ind i den nye bestyrelse for skolen, så jeg **muligheden**.

Jess og Søren arvede Spejderskolen og drev den videre efter de ideologiske principper, som var skabt af Elisabeth Flagstad på baggrund af spejderbevægelsens idegrundlag.

I årene 1976 – 78 undersøgte de mulighederne for at bevare Spejderskolen som en fri skole, dog under tilsyn af Undervisningsministeriet. Rammerne for en husholdnings-skole var de mest frie, derfor blev skolen til Spejder- Husholdningsskolen, en selvejende skole under ministeriet.

Jess udpegede medlemmerne til en bestyrelse, hvor bl.a. Sika, Lis Olesen Larsen og Grethe Lindegaard (alle tidligere elever) var medlemmer, og i december 1976 blev jeg opfordret til at være suppleant, hvilket jeg blev meget beæret over.

På Elevdagen 1977 blev de nye vedtægter vedtaget og elevforeningen "De glade i landet" (stiftet 1936) blev skolens støttekreds og den, som i fremtiden skulle vælge skolens bestyrelse.

I 1979 skriver Jess og Søren i Årsskriftet: *"at nu er tiden kommet til at overlade skolen til den nye bestyrelse og en ny leder" – "det er selvfølgelig mærkeligt at vide, at vi gør de mange ting for sidste gang ... og vi håber, I vil bakke op også i de kommende år, og vil kunne nikke genkendende til den glade "spejderskolemelodi", som også vil lyde i fremtiden."*

Men sådan gik det ikke – den nye forstander, Rie Møller tiltrådte sommeren 1979. Hun havde ingen kendskab

til spejderarbejdet fra tidligere og nogle af os så, at hun måske heller ikke havde interesse for det. Vi syntes, at det satte spor på skolen.

For at bevare "spejderskole-melodien" fremsatte jeg et forslag om at knytte spejderkorpset tættere på skolens bestyrelse, således at spejderkorpset udpegede 2 bestyrelsesmedlemmer for at sikre spejder-linjen. Forslaget skulle behandles på generalforsamlingen i april 1980. Samtidigt blev jeg indkaldt til bestyrelsen, fordi 2 medlemmer var bortrejst, og nu skulle jeg være med til at tage beslutninger.

På generalforsamlingen 1980 skulle vi tage stilling til, at skolen skulle fortsætte som en EFG-skole, og nogle lærere skulle opsiges.

Der var opstået stor uenighed mellem forstander og lærerne. Mange breve blev sendt rundt, blandt andet fra Søren og elevforeningens bestyrelse om den dårlige stemning på skolen.

Jeg skrev sammen med Jess og mobiliserede hele mit skoleår til at deltage i generalforsamlingen og hjælpe med at få skolen på rette vej. Mine argumenter var at bevare det værdigrundlag, som findes i spejderideen. Det blev en besynderlig generalforsamling i maj 1980. Mange var kommet, fordi de var bekymrede for, at skolen skulle blive en EFG-uddannelse, man fandt det uforeneligt med skolens idegrundlag.

Mit forslag om at samarbejde med Det Danske Spejderkorps fik stor tilslutning, og ved valget til bestyrelsen blev Tove Poulsen (tidligere lærer), Bodil Holst Andreasen (tidligere elev og medlem af DDS-styrelsen) og jeg valgt. Tove blev formand og jeg næstformand.

Bestyrelsesmøde på skolen. På billedet ses skolen revisor, Vibe Orm Hansen og Sika. Foto: Hanne Møhr

I juni sagde Rie sin stilling op, Birgit blev forstander – og vi gik en travl tid i møde.

I ministeriet var konsulenterne ikke glade for bestemmelser om tilknytning til spejderarbejdet: *"Hvordan kan I bestemme, at eleverne skal lave frikadeller og vride klejner på Spejdernes idegrundlag?"*.

Vi kæmpede og så, at mulighederne måske var bedre ved at være en efterskole, selv om eleverne så var yngre, og der skulle undervises i 9. og 10. klasses skolefag (ikke så stor frihed).

I 1986 blev jeg formand og arbejdede sammen med elevforeningens formand Bente Gram (Bob) en dygtig klog kvinde, som kunne skabe det lovgrundlag i de svære forhandlinger med ministeriet og de frie grundskolers forening.

Skolen blev godkendt som en efterskole med nye love og et tillæg om spejderbevægelsens idegrundlag – ikke længere en husholdningsskole, men den daglige

madlavning, vask og rengøring var stadig en del af skolens program, ligesom spejderarbejdet.

Birgit Jørgensen var forstander 1980 til 1994, da hun stoppede havde hun været med i mere en 25 år (hun var også min lærer i 1959–60). Axel Justesen (lærer i køkkenet fra 1979) blev forstander.

I 1987 blev jeg valgt som spejderchef i Det Danske Spejderkorps og gik derfor af som formand. Vibe Orm Hansen blev formand efter mig i 1988.

Hanne til gammel elevdag på Spejderskolen

1994 vendte jeg tilbage til bestyrelsen og overtog formandskabet fra Vibe i 1996, nu blev jeg til vores vedtægter forbød mig at fortsætte i 2006.

I årene var der mange udfordringer – økonomien var ikke for god, og da den nystartede Brejning efterskole fik støtte fra korpset (500.000 + 500.000 i lån), klagede vi og fik så et lån.

Vi havde nogle travle år, for ministeriet blev ved med at skære i efterskolernes tilskud. Små skoler havde trange kår. Lovene blev igen og igen lavet om blandt andet på grund af Tvind Skolernes sager. Det medførte for eksempel, at vi skulle skabe en ny skolekreds.

Vi arbejdede meget med PR for skolen både i spejderkorpset og i almindelighed, vi lavede kurser både for eksterne og for skolens elever.

Bygningerne var gamle, pladsen trang. I 1996 tegnede arkitekt Leif Bahn en stor spændende udbygning af skolen, men den var alt for dyr. Der var mange forhandlinger med Sparekassen Faaborg og det lykkedes at realisere ombygningen af "Anneksgangen", så der blev bedre lys, og der blev bygget "drivhuse" til spisestuen nedenunder, det blev godt.

Jens Led fra bestyrelsen og Axel arbejdede på at leje grunden bag skolen – her blev der indrettet et "Fort Anex", hvor eleverne boede imens ombygningen af anneksgangen stod på.

Axel arbejdede meget med IT på skolen, han søgte og fik nyt arbejde som it-konsulent i 2001. Derefter ansatte vi Jesper Bernhard Petersen, som forstander og med ham kom der mange nye valgfag, dykning, sejlsport (i gamle larmende redningsflåder) m.v.

Fort Anex – midlertidig elevbolig mens anneksgangen blev ombygget Foto: Hanne Møhr

Da jeg forlod Spejderskolens bestyrelse i 2006 havde jeg været med i ca. 25 år, og jeg fortsatte med at lave kurser for eleverne i weekenderne sammen med skolens lærer Striv.

I Det Danske Spejderkorps fortsatte jeg også med at lave kurser for erhvervsfolk og spejderledere i det der hed "ANSVAR 2000" – nogle meget spændende kurser om ansvar og værdier i ledelse.

Det var her de 3 x M opstod: **Mod, Mening, Mulighed**
Det er efterrationalisering – og måske ikke den hele sandhed, men der er nu en linje fra da jeg som lille spejder, over Spejderskolen voksede med værdierne, blev ansat som konsulent i DDS, fik jeg *mulighed* for at blive spejderchef og dermed *mod* til at give min *mening* videre.

Årgang 100 flankeret af
prinsesse Benedikte

Prinsesse Benediktes besøg på Korinth Efterskole

af Dorthe Boe Christensen, viceforstander

Kongeligt besøg den 1. juni

Efterskolens elever – årgang 100 – stod forventningsfulde klar ved den røde løber foran Korinth Efterskole. Præcis kl. 15.00 trillede Krone 415 ind foran skolen med Hendes Kongelige Højhed prinsesse Benedikte som passager.

Prinsesse Benedikte var inviteret til at deltage i markeringen af skolens 100-års jubilæum. Korinth Efterskoles historie er tæt knyttet til pigespejdernes historie i Danmark. Både dronning Ingrid og prinsesse Bendikte har fulgt skolens udvikling og har hen over årene deltaget i møder og begivenheder på skolen. Prinsesse Benedikte har dermed haft en særlig tilknytning til skolen. Da skolen havde 75-års jubilæum var prinsessen også på besøg.

At få besøg af en prinsesse kræver en del forberedelse, og skolen havde i flere måneder op til besøget summet af forventning og spænding. Både skolens personale, bestyrelse og elever havde været engageret i processen og planlægningen af arrangementet. Intet var overladt til tilfældighederne og programmet for dagen var timet og tilrettelagt ned til mindste detalje. Derfor bestod formiddagens program også af generalprøver, oprydning og klargøring, så alt var klappet og klart til prinsessens ankomst.

For skolen var det vigtigt, at prinsesse Benedikte oplevede det ganske særlige, der opstår når efterskoleværdier går hånd i hånd med spejderværdier. Derfor skulle prinsessen præsenteres for skolens linjefag og møde skolens elever.

2 elever var udvalgt til at vise prinsessen rundt på Korinth Efterskole og fortælle om efterskolelivet: Thomas Worm White og Annika Chrichton klarede denne opgave med bravur – også selvom det kan være nervepirrende at have styr på etiketten. Thomas og Annika var godt instrueret af deres kontaktlærer Conny Stick, som også var en uundværlig del af planlægningen og forberedelsen til prinsessens besøg.

Rundvisningen startede i Klatresalen, hvor Adventurelinjen fortalte om klatring og mountainbike. Der var også plads til, at nogle elever viste deres evner ud i klatringens kunst.

Derefter gik turen til Forfatterlinjen, der fortalte om deres kommende udgivelse og deres oplevelse med at prøve kræfter af med forfattergerningen. Prinsessen var også forbi køkkenet, hvor skolens kok Kenneth Schärfe fortalte om elevernes gang i køkkenet og skolens kostpolitik. Udenfor ventede Spejderliv og Friluftsliv med gode fortællinger om livet på disse linjer.

Prinsessen afsluttede rundvisningen hos Gourmetlinjen, som med stor passion fortalte om deres glæde ved kokkefaget.

Prinsessen viste stor interesse i elevernes fortællinger og spurgte interesseret ind til deres oplevelser med deres hverdagsliv, kærligheden til naturen, spejderværdierne,

To elever fra årgang 100 – Christina Bækmand og Sune Larsen – fortæller med stor entusiasme om deres arbejde på linjen Spejderliv. Prinsesse Benedikte var meget interesseret og spurgte ind til de unge menneskers oplevelser og erfaringer med Spejderliv.

Jakob Kalmar Hansen fra årgang 100 fortæller om livet på adventurelinjen, og der blev også tid til en demonstration på klatrevæggen. Prinsesse Benedikte var meget imponeret over elevernes mod og evner på klatrevæggen. "Uh – pas nu på" udbrød prinsessen flere gange med et stort smil på læben.

linjefagene og ja – hele den dannelsesrejse, man som elev begiver sig ud på, når man starter på Korinth Efterskole.

Efter rundvisningen var der reception, hvor Gourmetlinjen serverede små appetizers. Bestyrelsesformand Betina Styrbæk Frost bød velkommen og holdt en tale om skolens historie og tilknytning til Kongehuset. Derefter var der mulighed for at personale, bestyrelse og de inviterede gæster kunne tale med prinsesse Benedikte. Samtalerne med prinsessen bar præg af en indlevelse og dybfølt interesse i skolens historie, værdier og pædagogiske praksis. Men mest af alt var prinsessen interesseret i vores elevers baggrund, og hvad de får med sig fra et efterskoleophold.

Under receptionen var der liv og glade dage på elevgangene på skolen. Skolens elever var i gang med at gøre sig festklar til aftenens gallafest, og præcis kl. 17.00 kom skolens elever festklædte og smukke ned af den røde løber og stillede sig klar til et fællesbillede med Hendes Kongelige Højhed prinsesse Benedikte.

Annika og Thomas holdt derefter en kort tale til prinsessen, hvor de takkede for besøget, og prinsessen fik også et tjikker-likker med på vejen. Også prinsessen takkede for besøget og roste elevernes for deres store engagement og kærlighed til skolen.

Prinsessen blev fulgt ud til Krone 415 og der blev vinket farvel og på gensyn.

Som altid var skolens elever gode ambassadører for skolen. Tak til årgang 100 for en kæmpe indsats, godt humør og stort engagement og 1000 tak til Hendes Kongelige Højhed prinsesse Benedikte for at deltage i en minderig dag i anledning af skolens 100-års fødselsdag.

Korinth Efterskole på Spejdernes Lejr 2022

af Betina Styrbæk Frost, bestyrelsesformand

Lørdag den 23. juli gik starten til Spejdernes Lejr 2022. Lejren er den største lejr afholdt i Norden. Vi var 32.000 deltagere fra de 5 danske spejderkorps og fra i alt 52 forskellige lande – og Korinth Efterskole var der også. Skolen deltog med 40 elever fra 99. og 100. skoleår og 5 tidligere elever fra henholdsvis 76., 77., 89., 90. og 92. skoleår.

Ligesom alle de andre spejdergrupper opbyggede eleverne en lejrplads med køkkenbord, bålplads, fedt-fælde og hvad der ellers hører sig til. Måltiderne blev tilberedt over bål. Uanset om man som elev har været spejder det meste af livet, eller for første gang man var med på en rigtig spejderlejr, så kunne alle bidrage til det forpligtende fællesskab.

Korinth
Efterskole på
Spejdernes
Lejr 2022

Temaet for SL2022 var *Fælles om fremtiden*, og dette tema blev også overskriften på Korinth Efterskoles aktivitet "Madmod". Ideen var at udfordre spejderne til at lave bæredygtig mad over trangia med de råvarer, som de fik stillet til rådighed. Det var ikke nødvendigvis de råvarer, som stod i den udleverede opskrift. På den måde fik de også udfordret deres evne til at eksperimentere med det de fik udleveret, og ikke bare følge en opskrift. En del af aktiviteten var også at lære mere omkring bæredygtighed, og hvordan man undgår madspild.

I løbet af lejren blev aktiviteten afviklet 4 gange med op til 60 danske og internationale spejdere pr. gang. Det var skolens elever, som vejledte og støttede spejderne i de 3 timer, som de var på aktiviteten, og derved fik vi endnu en gang gjort skolens værdier om "unge leder unge" og "learning by doing – and doing by knowing" til en aktiv del af eleveres dagligdag.

I løbet af lejren afholdt vi Gensynsaften for tidligere elever. Der blev indkøbt rigelige mængder citronmåner og mazarintærter, og så var vi klar til at få gæster i vores lejr. Der kom omkring 200 tidligere elever fordelt fra 46. til 100. skoleår, og det var en stor fornøjelse at høre, hvordan gamle minder blev genopfrisket, og der blev fortalt røverhistorier fra mange forskellige årgange.

Under lejren deltog eleverne i forskellige aktiviteter og både i åbnings- og afslutningslejrball sammen med alle de andre spejdere, og her kunne vi alle mærke, at vi var en del af spejdernes fællesskab.

Efter 9 dage på en fantastisk spejderlejr var det igen tid til, at eleverne tog afsked og drog hver til sit. De tog derfra med endnu et begivenhedsrigt minde fra deres tid på Korinth Efterskole.

Gensynsaften med besøg af 200 tidligere elever på Spejdernes Lejr 2022

Fra Spejderskole til husholdningskole til efterskole

af Henrik Vingaard Thrane, forstander

100 års skoleudvikling i Korinth. Skolens markante profiler hen over årene som både spejderskole, husholdningskole og efterskole er betydningsfulde for, hvordan skolen står i dag. Fra grundlæggelsen af Spejderskolen i 1922, og igennem 100 år har skolen haft en stærk ambition om både at bidrage til at udvikle eleverne til at mestre livet, og til som skole at tage et samfundsansvar. Historien fortæller os, at man på skolen har haft fokus på at være relevant for sin tid, og således løftet dannelses- og undervisningsopgaven med afsæt i en forståelse for den sammenhæng, som skolen løbende har været i. Et hundrede års skoledrift viser med al tydelighed, at man har gjort sig væsentlige pædagogiske overvejelser, og kontinuerligt taget beslutninger med blik for omverdenen og skolens værdigrundlag.

Hvordan har denne udvikling så set ud?

I tæt sammenhæng med Det Danske Pigespejderkorps' start, blev Spejderskolen som husholdningskole etableret i 1922. Fra da af til skolens ændring til efterskole i 1988, i alt 66 år, skete der store forandringer i verden. I arbejdet med børn og unge mennesker har det pædagogiske arbejde ligeledes ændret karakter.

Skolelivet og pædagogikken på Korinth Efterskole har fra starten båret præg af, at unge mennesker skulle tilegne sig praktiske færdigheder, såvel som viden og indsigt om blandt andet barnepleje og samfundslære. Man har lø-

bende taget stilling til læringsmiljøet med det tydelige mål, at man som elev skulle tage fra skolen med kundskaber og kompetencer til at kunne mestre livet i et respektfuldt forhold til andre mennesker. Et læringsmiljø som i alle år har taget afsæt i de grundlæggende spejderværdier.

Spejderarbejdet har i denne kontekst haft stor betydning, og det at unge mennesker skulle være i stand til at tage ansvar for mere og andre end sig selv har været en af grundpillerne i det pædagogiske arbejde. Det Danske Spejderkorps formål er at udvikle selvstændige mennesker, der kan tage et medmenneskeligt ansvar i det omkringliggende samfund samt ude i verden. Efterskolen er som kostskoleform i sig selv et lille samfund, som i vid udstrækning skal fungere under de samme præmisser og samspilsregler, som i samfundet. Efterskolen er en god øvebane for eleverne, når de skal træne og lykkes i dannelsesopgaven i det forpligtende fællesskab. Oplevelsen af at lykkes sammen er helt central i arbejdet med elevernes personlige, sociale og faglige udvikling.

Naturen har været en central del af skolens hverdag siden skolens start. Spejdere er både i og med naturen. Naturen vil også være en central grundpille i skolens fremtidige arbejde. Spejderværdierne og spejdermetoden har på Korinth Efterskole haft en definerende plads gennem årene og udgjort grundlaget for de tanker, der ligger til grund for skolens liv. Det gælder fortsat.

5 hænder og 3 fødder

I 1988, hvor Spejderskolen som husholdnings-skole ændrede form til at blive en efterskole, skulle skolen fortsætte sit virke i henhold til efterskolernes hovedsigte. Efterskolernes hovedsigte beskriver rammerne for efterskoler i Danmark. Hovedsigtet stiller krav om, at eleverne indføres i: Livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse. Disse temaer blev dermed også

en del af hverdagen på skolen, og de gik meget fint hånd i hånd med ideerne i skolens spejderværdier. Livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse skal gennemsyre alle aspekter af det levede liv i efterskolen. Det viste sig at være den helt relevante skoleform at gå videre med i sammenhæng med de grundlæggende spejderprincipper og spejderværdier.

Efterskolepædagogik 2022

af Henrik Vingaard Thrane, forstander

På Korinth Efterskole er vi stadig optagede af, hvordan vi skaber rigtig god efterskole. Vi ønsker at være en skole som også fremover tager samfundsansvar, og sammen med eleverne udvikler os relevant i forhold til tiden. Vi ønsker at have elever fra et bredt udsnit af samfundet. Elever både med og uden spejdererfaring kan være elever hos os. Kun på den måde påtager vi os virkeligt et samfundsmæssigt ansvar. På grundlag af denne bevidsthed om at gå efter en bredere elevgruppe, har vi i de seneste to år øget elevtallet på skolen. I august 2022 begyndte vi skoleåret med 80 elever på årgang 101. En mangfoldig gruppe unge mennesker, der afspejler skolens nuværende linjeprofil, der består af fagene spejderliv, adventure, friluftsliv, ridning, gourmet, forfatter og e-sport.

Det øgede elevtal har samtidig medført en økonomi, der giver styrkede muligheder for investeringer i det pædagogiske arbejde. Når vi fortsat skal udvikle skolens læringsmiljø, så kræver det overskud – både menneskeligt og i form af tid og økonomi.

Vores skole har en fantastisk historie, som skal rummes i skolens fremtidige pædagogiske praksis. Derfor gennemførte skolens bestyrelse og skolens medarbejdere en visionsproces i skoleåret 2021-22. Den skulle sikre skolens fremtid ved at forene det bedste fra spejderbevægelsens værdier og principper med det bedste i efterskolepædagogikken.

Værdigrundlag og pædagogisk praksis i forhold til visionen er i skrivende stund endnu ikke færdigskrevet, men skal udvikles og snittes til i løbet af skoleåret 2022-23. Den vil komme til at få afsæt i udeskole, dialog, mangfoldighed, refleksion, natur og friluftsliv samt projektbaseret undervisning. Generelt ønsker vi at være eksperimenterende og undersøgende. Vi er også optagede af at indføre andre evalueringsformer end de kendte, hvor karakterer er dominerende.

KORINTH
EFTERSKOLE

*dit kompas
til eventyr*

I skoleåret 2022-23 har vi fået midler fra Efterskoleforeningens forsøgs- og udviklingsmidler, i alt ca. 160.000 kr., så vi i samarbejde med Lektor Marie Neergaard på Professionshøjskolen Absalon kan iværksætte et stort udviklingsprojekt "DIALOG-projektet".

Projektet skal medvirke til at styrke den pædagogiske profil på Korinth Efterskole.

Ambitionen er, at eleverne i højere grad bliver inddraget i deres egen læreproces, så de udvikler handle- og dømmekraft til livslang læring og demokratisk deltagelse. Dialogen og samtalen med og mellem eleverne bliver hermed essentiel for elevernes læring, hvilket understøtter vores grundlæggende tro på, at det er i mødet med andre mennesker, at vi udvikler os.

Vi håber, at projektet giver anledning til i endnu højere grad at forene og forfine tankerne fra spejderbevægelsen med efterskolernes hovedsigte og derved løfte skolens pædagogiske praksis til nye højder.

Tillykke med de 100 år Korinth Efterskole

Eleverne - skolens fortid, nutid og fremtid

Efterskrift

af Anne og Finn Kyhn

Vi vil gerne sige stort tillykke med de 100 år og tak for den mulighed vi fik for – sammen med jer – at skrive dette jubilæumsskrift. Det har været en sand fornøjelse at dykke ned i de historiske tekster og billeder for at blive klogere på fænomenet Spejderskolen. Det er som om, vi er kommet til at kende de gennemgående figurer i Spejderskolens historie – Flagstad, Naka, Jess, Søren og mange andre gennem teksterne, billederne og fortællingerne. Især fra fortællingerne om gensynsdagene har vi en god fornemmelse af eleverne gennem tiderne. Den eneste ulempe ved arbejdet må være, at vi begge nu har fået ualmindelig lyst til selv at blive elever på skolen. For det der skinner igennem i hele historien om Spejderskolen, er de værdier, der hele vejen igennem har været bærende for skolen såvel som for spejderbevægelsen så som sammenhold, tolerance og hensynsfuldhed. Og i dag mere end nogensinde er disse grundidéer vigtige. Som Lucie Marie Reventlow så det, ville Spejderbevægelsen få en stor betydning for verdens ungdom. *”Den vil blive den største afrustningsfaktor, – for alle de unge, verden over, der har lovet at være venner – at arbejde for det samme mål – vil aldrig kunne føre krig – de bliver opdraget til at elske hverandre, at være ”en god kammerat” – og kan kammerater føre krig indbyrdes?”* En tankegang vi anno 2022 har brug for mere end nogensinde før.

Tak for alle indlæg fra gamle elever og lærere og for god sparring med Henrik Vingaard Thrane, Betina Styrbæk Frost, Helle Dydensborg Thygesen, Bente Nordstjerne, Dorthe Boe Christensen m.fl.

Hvis du selv har fået lyst til at læse mere, så har vi bl.a. fundet vores oplysninger i flg. kilder:

Svendborg Amt’s Historiske Samfund: Den Reventlowske Skole i 150 Aar – 1933

Spejderskolens Elevsamfund: Årsskrifter – fra 1936 og frem
Spejderskolen og Spejderskolens Naka Haugwitz: Naar tankerne sendes tilbage – uå (1938)

Elevsamfund: Comtesse Naka Haugwitz – 1949

Ingeborg Jessen: Spejderskolen 1922-1972

Brahetrolleborg Folkemindesamling: De reventlowske skoler gennem 200 år – 1983

Lis Bang: Når tankerne sendes tilbage – en spejderchef fortæller – 1997

John Hollænder: Spejderskolen i Korinth – Stavn 1997

Anette Erfurth: Søren Spejder og livet på Spejderskolen i Korinth anno 1934 – Stavn 2007

Arkivalier som breve, dagbøger, scrapbøger, avisudklip, billeder, PR-materiale mm, fra henholdsvis Korinth Efterskole og Brahetrolleborg Sogns Folkemindesamling

Skolens værdigrundlag anno 1922:

Gennem spejderbevægelsen vil man være med til at: *"hjælpe ungdommen til at udvikle alle de rige gaver, der ligger gemt i menneskesjælen. Hjælpe dem til at udvikle gode karakteregenskaber som selvdisciplin, pligtfølelse, kammeratskabsfølelse, hjælpsomhed og tjenstvillighed. Hjælpe de unge til at se med kærlighed og forståelse på deres medmennesker og omgivelser."*

Skolens værdigrundlag anno 2022:

"På skolen ønsker vi, at eleverne udvikler sig til selvstændige og ansvarlige mennesker – at eleverne bliver til nogen, før de bliver til noget.

Vi søger at styrke den udvikling ved at:

- *Skabe forpligtende fællesskaber i og omkring skolen*
- *Fremme selvstændighed i stedet for egoisme*
- *Styrke og udbygge den enkelte elevs demokrati- kompetencer: Tolerance, indlevelse, samarbejde, dialog og refleksion*
- *Give plads for undren, eftertanke og en søgen efter en større mening med tilværelsen."*